

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 33 Sayı: 392 EYLÜL 1992

(KDV. DAHİL) 7000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:

Genel Yayın: Erol KONYALIOĞLU

Basım: Ahmet HIZVEREN

Mizanpaj-Montaj: Özgür SÜZER

Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:

Hasnun Galip Sokak, Pembe ÇıkmaZI

No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL

Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: ŞUURLANMA UYGULAMALARI VE PLÂNSAL VAZİFELERİMİZ	2
● BİR AKIŞ-HEDEFİ BULMAK GEREK	6
● BÜYÜK SIÇRAMAYA DOĞRU	7
● ATLANTİS ÜZERİNE JECQUES D'ARÈS İLE BİR RÖPORTAJ	9
● YENİ BİLİM	13
● İNSAN VE OLAYLAR	14
● VARLIKSAL İLKELER:VARLIK BİLDİĞİNDEN SORUMLUDUR İLKESİ	17
● MISIR SIRLARI	20
● KRİSTALLERİN GİZLİ GÜCÜ	24
● RÜYALAR	28
● ZİTLİKLER BİRLEŞMEK ÜZERE	30
● ESNEKLİK VE UYUM İÇİN ŞUURALTI KONTROLÜ	33
● YAĞMURUN VE DEPREMİN GETİRDİĞİ	37
● KENDİSİ OLMAK	39
● SEVGİNİN AYRIMSIZLAŞMASI	41
● SADIKLAR PLÂNINDAN RUHSAL TEBLİĞLER: GERÇEK SEVGİ: İNSANLARA BİLEREK HİZMET ETMEK	44
● ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER	45
● KİTAPLAR ARASINDA: CHAN-ÖTE ÂLEME YOLCULUK	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak ve İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdariye Medresesi Sok. No:15

Çemberiitaş/İSTANBUL, 518 23 74

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 84.000 TL. (Öğrenciler:65.000TL.), Yurtdışı: 60 DM.

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

Değişimin sancılı ve sarsıntılı hareketini gerçekten yaşamadan önce, insanlığı bu noktaya kadar getiren bütün kabuk realitelerin vazifelerini tam anlamıyla yerine getirerek, bütün hızlarıyla bayrak teslimi için zamansal tempoyu artırdıklarını açıkça müşahede edebiliyoruz.

Yüksek İdareci Plânlar'ın kendi aralarında yarattıkları büyük Ortak Alanların, yani başka bir deyişle ara plânların, işlevleri çok yoğun ve hızlı bir tempoya bürünerek, ta İlk Başlangıçta belirlenmiş olan Büyük Son'un, Nihayetdeki amacın bütün ihtişamı ile ortaya çıkmasını hazırlamaktadırlar.

Bütün vazifeliler, bilerek bilmeyerek, bedende bedensiz, bu Evrensel Değişimin hazırlığıyla ilgili işlerini sona erdirmenin telâş ve aceleciliğini göstererek, insanlığın en hayırlı bir yolda ilerlemesini sağlamak için bütün güçleriyle çalışmaktadırlar.

Şu ana kadar kendi ayakları üzerinde durarak, kendi iradesini kullanarak geçip geldiği bütün imtihan yollarının, öğretisi ve tatbikat yollarının insanlığı bir işi ve benzeri olmayan bu devre içine getirdiğini görüyoruz.

Bu devredeki zaman ve hayat şartlarının meydana getirdiği emsalsiz oluşumların en büyük hedefi, Büyük Değişime gidecek olan yolların birleştirilmesi, en küçük sızıntıdan en büyük nehire kadar bütün akışların tek bir mecrâ içerisinde yollarına devam etmelerini sağlayacak olan Yüce Bilgi'nin ortaya çıkması için gerekli olan iç ve dış şartları ve imkânları hazırlamaktır.

Yüce Bilgi, Dünya'da şimdiye kadar görülmemiş en büyük ORTAK ALANI meydana getirdikten sonra TEK'liğin, TEK'leşmenin sağladığı "çekim gücüyle" bütün insanlığı Büyük Değişim düzlemine âdetâ emercesine çekerek, en yüce tekâmül sıçrayışına sebep olacaktır.

Herkes kendinde mevcut kapasiteye göre bu Değişimden nasibini almak için hummalı bir çalışma içinde görevlerini yerine getirmeye çalışıyor.

Madde dünyasının çeşitli plânlarında olup biten bütün hadiseler, BÜYÜK ORTAK ALANIN bir an önce oluşmasına engel oluşturan her türlü manianın ortadan kaldırılmasını hedef edinmiştir. Görünürde olumsuzmuş gibi görünen hadiselerin amaçları müspet bir amaca yönelmiştir. Her şey müspete akmaktadır.

Yüce Bilgi, her şeyi ve her varlığı şemsiyesi altında tutan Yüce Plânın insanlığa, ama insanlığın kendi cehit ve isteğiyle meydana getirdiği yükselti kazanmak iradesinin bir sonucu olarak, yapmış olduğu en büyük akış, en yüce yardımdır. İşte bu Yüce Bilgi iledir ki bütün insanlık, sırf bu Büyük Değişim için kurulmuş olan Dünya okulundan terfi ederek hakikî bir ruhsal gelişimin zeminine sıçrayacaktır. Bu sıçrama Varlıksal bir sıçramadır. Dünya bütün geçmişiyle bağlarını koparıp yüksek geleceğin iplerine sıkı sıkıya yapışacaktır.

Şimdi, sevgili okuyucular, siz görevliler! Zihinlerinizdeki bulanık tasavvur ve zanlarınızdan hızla kurtulmanın çarelerini aramaya, ferdiyet çemberlerini, benlik kabuklarını çatlatmaya, özünüzle olan teması kurmaya çalışma yolunda gösterdiğiniz çabaya devam ediniz. Hepimizin şuurlarını örten örtünün giderek incelendiğini, alta olanın giderek seçilmeye başladığını görmemek mümkün değil...

Yüce Gerçeği sizlerle beraber taşıyacağız; asl'olan bizimledir.

Selâm ve Sevgiler
Ergün ARIKDAL

Şuurlanma Uygulamaları ve

Plânsal Vazifelerimiz

VARLIK olmayan ne vardır? Varlığın dışında hiçbir şey mevcut değil. Varlık, var edilmiş olandır. Burada ilk hareketi meydana getiren bir gücün etkisi sayesinde vücut sahibi olmak, yani varlık olmak meselesi söz konusudur.

Varlık olmak, yani şuurlu bir şekilde kendisinin farkında olabilmek meselesi zaten insanın bir özelliğidir. İnsan demek bir yerde şuurlu varlık demektir. Bir varlığın insanlık seviyesinde tezahür etmesi, onun ancak şuurlu bir şekilde faaliyet göstermesiyle mümkündür.

O hâlde şuursuz bir şekildeki hareketlerimiz sırasında insan değil miyiz? Evet, gerçekte varlığın meydana getirmiş olduğu bütünlükten yoksun olduğumuz için insan sayılmayız. Eğer şuurlu fonksiyonu kendisini ortaya koyamıyorsa, o kişi sadece bir hayat enerjisini taşıyan bir varlık

tan ibarettir. Ancak şuursuz olduğumuz zamanlar var mıdır? Bu da mümkün değildir. Çünkü biyolojik yapımızı, bedenimizi canlı tutma ameliyesi zaten başlı başına bir şuurlu fonksiyonudur. Hayat enerjisini o bünye içinde muhafaza edebilmek, sürekli bir şekilde en küçük hücreden en geniş ortak alana sahip bütün bedene kadar genişleyen bir çember içindeki tesiri yaşatmak zaten bir şuurluluk meselesidir.

OLAYLAR TEKRAR EDER

Bu nedenle şuurluluğu da dereceli olarak anlamak zorundayız. Tek başına bir tarife sığmaz. Şuurluluk, kendimizde ve çevremizde, içinde bulunduğumuz etki alanı içinde bize kadar ulaşmış olan etkilerin farkına varmaktır. Ne yaparsak yapalım hepimiz bir etki alanı içindeyiz. Bu etki yukarıdan aşağıya da olabilir, sağdan soldan da gelebilir. Bir yerlerden bir şeyler gelmektedir, bize yansımaktadır. Biz de sonra onları kendimize

göre yansıtmaktayız. Bunların büyük bir kısmı hiç haberimiz olmadan bize ulaşır, bizden yansır gider. Bazılarının da farkına varırız.

İşte şuurlu olma hâlimiz, bu etki alanı içinde bulunurken bize kadar ulaşan etkilerin farkında olma gücü ve kapasitesidir. Bu her zaman aynı değildir. Bazen çok yoğun bir şekilde farkındalığımız artar, bazen de çok düşük bir düzeyde kalır. Düzeyin düşük olduğu durumlarda şuurlu bütünlüğümüzde çökmeler, azalmalar olur. Farkında olamadığımız şeyler hakkında elbette bilgimiz de olmaz. Yani o etkinin taşımış olduğu bir haber vardır. Getirmiş olduğu bilginin farkında değildir. Yüz bin kişi birarada bulunur, o etki dalga dalga gelir, üst üste gelir. Ancak bundan haberi olan belki bin kişidir. Bazen bu sayı beş bine de çıkabilir.

Bu yüzden doğada olaylar hep tekrar eder. Birçok tesir görünüş türü değiştirmekle birlikte yapısal olarak hep aynıdır. Aynı etkiyi verir ancak şekil değişiktir. A, B, C, D vs. şeklindedir ama hep-

sinden çıkan melodi aynıdır. Birçok şey sürekli olarak tekrar etmekte olan şeylerdir; sadece kalıbı, rengi değişir. Ta ki belirli bir ihtiyaç içinde bulunan varlıklar bu tekrarlar aracılığıyla kendilerine ulaşacak olan etkiyi alabilsin, yani o etkinin farkında olabilsin. O etkinin farkına varıncaya kadar da olaylar tekrar eder.

OLAYLARIN DİLİNDEN ANLAMAK

İnsanın başına birçok olay gelir. Birçok sıkıntının ardı arkası kesilmez; biri biter biri başlar. Tesiri taşıyan aracın şekli değişir, ancak olaylar aynen yine sürer. Çünkü karşı taraf o olayların kendisine anlatmak ve iletmek istediği etkinin daha şuuruna varamamıştır, kavrayamamıştır. Örneğin bunu hep ıstırap, şanssızlık ya da mutsuzluk hareketi olarak görebiliriz. Halbuki hep aynı sinyal gelmektedir, ancak varlık olaydan kendisine yansıyan bilgiyi alamıyor. Fark edip anladığı zaman da olayların seviyesi derhal düşer. Çünkü o kendine göre bir şuur sıçraması yapmıştır. Artık o tesir onun düzeyinin altında kalır.

Şuursuz biçimde hiç durmadan mutluluk peşinde koşmaya çalışan insanlara tavsiyemiz şudur: Mutluluk peşinde koşmaktan ziyade, sizi mutsuz eden olayların dilini anlamak lâzım. Sizi rahatsız eden durumların ne amaç taşıdığını bilmek gerekir.

Kuşkusuz burada yapılacak iş kolay değildir. Çünkü insan kendi varlığını karşısına almak zorundadır. Öz eleştiri yapılmadan olayların bize taşımakta olduğu anlamı kavramak imkânsızdır. Ne yaparsak yapalım, iş yine sonunda kendi kendimize yapacağımız kontrol ve denetlemeye kalır. Bu olayların dilini anlamak zor değil, yeter ki biz öz

eleştirimizi yapabilelim. Bu niçin böyledir? Önce kendimizi merkeze koymamız gerekir, başka sebepleri değil. Bahane bulmak çok kolaydır. Kendimizi tamamen o alanın dışında tutup bütün diğer her şeyi ortaya dökmekle iş olmaz. Aksine, her şeyi alanın dışına çıkarıp kendimizi ortaya koyacağız; önce kendimiz.

ASLOLAN İSTEKLERİMİZ DEĞİL İHTİYAÇLARIMIZDIR

Bütün bu olayların bize getirmiş olduğu anlamı, vermiş olduğu işaretin ne olduğunu anlama yoluna girmek için de bizim neye ihtiyacımız olduğunu anlamamız gerekir. Hangi ihtiyacımızın karşılanması için böyle bir olayla karşı karşıyayız?

Zaten dünyaya doğmamızın sağlam bir dayanağı olması lâzım. "Niçin doğdum?" sorusunun sağlam bir cevabı olmalıdır. Mademki varlık olarak sonsuz bir kişiliğe sahibim, sonsuzluğum var, o hâlde ben niye buradayım? Ebedî bir geçiş, bir yol düzeni varken niçin böyle dar bir alan içindeyim? Çok basit bir cevap: Benim ihtiyacım bumuş. Ben böyle bir şeye muhtaçmışım ki, böyle bir durum içindeyim.

Ama bu karara vardığımız zaman, karara varan entelektüel kısmımız, bu karara şu anki zihin seviyesiyle varmış değildir. Çünkü itiraz ederiz: "Neye ihtiyacımız varmış? Böyle çok çalışıp da, diğer yandan istismar edilmeye ya da birleriyle kavga etmeye ihtiyacım yok benim. Benim duyduğum ihtiyaçlar çok daha güzel. Güzel yerlerde, alanlarda yaşamayı arıyorum, ama bulduğum bu." diyebiliriz.

Bir istekler vardır, bir de ona verilen cevaplar vardır. Bizim gerçek ihtiyaçlarımız istekler

midir yoksa aldığımız cevaplar mıdır? İşte incelik, hayat sanatı burada başlar. Hayatı çok daha derinlemesine kavramanın yolu budur. Ne istiyorum, ne elde etmişim? İkisi arasında görülen adaletsizlik, dengesizlik ya da şanssızlık önemli değildir. Objektif olarak incelenmesi gereken şey, şu anda içinde bulunduğumuz durum ve bizde var olan değerler.

Elimizdekiler, gerçek olarak elde edebildiklerimiz bizim gerçek ihtiyaçlarımızdır. Yani ihtiyacımız olanı elde ettik, istediğimizi değil. İstekler başkadır, ihtiyaçlar başkadır. Örneğin çocukların ihtiyaçları başka şeydir, istekleri ise başka şeydir. Bir kuruluştaki istekler vardır ancak ihtiyaçlar da vardır. Önce ihtiyaçlar sağlanır, onun arkasında istekler karşılanır.

İstekler daha ziyade insanların pek şuurlu olarak karar vermedikleri ancak duygusal yanlarının ağır bastığı birtakım idrak düzeylerini ifade eder. Ancak gerçek ihtiyaçlar duygusal yanın ağır basmadığı, şuurun çok daha ağır bastığı idraklerden kaynaklanırlar. Ve bunlar enkarn olmadan önce belirlediğimiz kararlardır. Her ne olursa olsun, doğduktan sonra gerçek ihtiyaçlarımızın peşinde koşarız.

İHTİYAÇLAR, OLAYLAR ARACILIĞIYLA KARŞILANIR

Ancak bu koşul o kadar ilginç bir şeydir ki, bunu kamufle eder tarzda ihtiyacı çeşitli biçimlere sokmak mümkündür. Yani onun bir çeşit yorumu yapılır. Diyelim ki bu hayatımızda temel olarak kendimizde var etmeye çalıştığımız bir idrak ya da anlayış hâli var. Bu anlayış hâli kendi-

mizi aşacak, egoizmimizden taşacak şekilde bir yardımlaşma ahlâkına ulaşmak olsun.

Yeryüzünde bu bize nasıl anlatılacaktır? Bu nasıl uygulanır? Doğduktan sonra annemiz babamız bizi belli bir yaşa kadar büyütecektir. Nihayet toplum içinde kendi yaşımıza ve seviyemize göre birtakım insanlarla bir araya geliriz. Hemen insanlara yardım etmeye mi başlarız? Birisi yere düşecek, onu kaldıracacağız. Birisinin eksik bir şeyi olacak, onu vereceğiz. İlkokulda arkadaşımızın silgisi yoktur, kendi silgimizi vereceğiz. Bu şekilde mi yardımlaşma ve dayanışmayı öğreneceğiz? Belki böyle öğreneceğiz ama burada şuurlu bir öğreniş yoktur.

Temel hedefi bu olan bir varlığın başına gelecek olan bütün doğal ve sosyal olayların ana merkezi, yardımlaşma ve dayanışma şuurunun o varlıkta gelişmesi yönündedir. Hep o yöne teşvik edilir ama bu teşvik onu zorlayarak değildir. Öyle olaylar içinde kalır ki birincide, ikincide vs. yapmayacak ama beşincide yapmak zorunda kalacaktır. Önce kendisi yardıma muhtaç hâle gelecektir. Birileri gelip, onun en sıkışık, en zor, hasta zamanında ona bir şeyler öğretecek, bir şeyler hatırlatacaktır.

O bilgi kendi müteal şuuraltında mevcuttur. Fizik dünyadan aldığı o etkiler onun derin şuuraltında bulunan bu materyali yavaş yavaş uyandırmaya başlar. Artık iş onun uyanma sürecine kalmıştır. Dünya onu iyice bloke etmişse biraz ağır devam eder, az bloke etmişse çabucak aydınlanmaya ulaşır. Ve bakar ki esas olan iyilik yapmaktır. "İyilik yaparsan, iyilik bulursun" kavramından girmeye başlar. "Bana iyilik yapıyorlar, o hâlde ben borçluyum. Ben de buna bir karşılık vermem gerekir." ile başlar.

EKİLEN ŞUUR TOHUMLARININ AÇILMASI

Yardıma muhtaç duruma düştüğümüz zaman diğer insanlar için bir deney alanı oluruz. Onlar gelir, bize yardımda bulunur. Onlar zaten yardımlaşma ve dayanışma ortamı arayan insanlardır. Bunun uygulamasını yaparak gelişmekte olan varlıklardır. Egoistik seviyedeyken bu hoşumuza gider. Ama biz de o kararla gelmiş olduğumuz için, derin şuuraltında bulunan o karar, o insanların yapmış oldukları yardımlarla bizde kıvıldamaya başlar. İkinci aşama: "Hiç tanımadığım insanlar bana bu yardımları yapıyorlar. Ben borçlu kalıyorum. Birilerine ben de yardım etmeliyim." Bu sefer biz de ilk fırsatta bunu denemeye çalışırız.

Giderek bir şuurlanma başlar. Bilerek yardımlaşma isteği doğar. Yardıma muhtaç insanlar görüldüğü zaman artık tereddüt etmeden, bunun arkasından bir şey mi çıkar demeden yardımlaşmaya başlanır.

Kendisi muhtaç durumda başkalarının eprövüne hizmet etmiş oluyor, o eprövlere onu yetiştiriyor. Bu sefer kendisi aynı vazifeyi devam ettiriyor.

Gerçek ihtiyaçlar işte bu şekilde karşılanır. Gerçek ihtiyaçlarımızı ortaya çıkarmak için önümüze çıkan olaylardan çok yararlanmalıyız. Bu olayları elimizin tersiyle itmek hiçbir şey ifade etmez. Eğer gücümüz o olayların içine girmemize izin vermiyorsa, gözlem yapmamıza da mı izin vermiyor? Onu iyice takip edip, onda yatan anlamı da mı anlayamıyoruz? Bunu anlamak gerekir.

Şuurunu, aydınlanma gücünü ve idrakini geliştirme macesasına girmiş olan bir varlıktan

benler beklenmektedir. Bunlar insanlık mertebesinin, beraberinde getirdiği mecburiyetlerdir. Bizim dışımızda gözlemleyebildiğimiz her şeyi gözlemleyip, her şeyin iletmeye çalıştığı mesajı anlamak zorundayız. Birçoğları üst üste gelir çünkü öyle bir anımız olmuştur ki o mesajı almamız bir çeşit mukadder hâline gelmiştir. Ekilen tohumun yeşerebilmesi için o mesajın olduğu gübreyle ya da suya muhtacı. Öyle bir yanımız gelişmeye başlıyor ki topraktan başını çıkaracak ama bir türlü çıkaramıyor. Ama sürekli yardım ediyorlar: "Bak gör, burada bir şey kavra ki sen kendini kurtarsın. Sen de mevcut olan iyi bir çiçek çiksin." deniyor.

O anlam kavrandığı zaman, o tohumun yeşermesine sebep olacak bilgiyi aldıktan sonra da varlık kendi bulunduğu seviyenin bir üstüne uzanabilecek antenlerini çıkarır. Aynen bitkinin toprak altından çıkıp güneşe uzanması gibi. Toprak başka bir şuur düzeyi, güneşli atmosfer başka bir şuur düzeyidir. Güneş hakikatini alıyor, toparlıyor ve toprak altındaki köklerine iletiyor.

TÜM İNSANLAR, PLÂNLARININ VAZİFELİLERİDİR

İşte her varlık bu şekilde en azından iki plâna mensuptur. Birinci plân, kendi içinde bulunduğu plândır. Hayvan, bitki ve insan dahil her varlık, doğduğunda bir vazife paketiyle birlikte gelir. Bu vazife paketi nerede ve niçin hazırlanmıştır? Kim ve kime karşı hazırlanmıştır?

Bu vazife paketi insanların kendilerinin düzenlemiş olduğu bir paket değildir. Bu, o varlığın içinde bulunduğu büyük bir tekâmül plânının, organizasyonun

kendisine vermiş olduğu bir şeydir. Yani her insan bir tekâmül organizasyonunun üyesidir; ona mensuptur. Her varlık, mensubu olduğu plânın vazifeli olarak doğar. Her birimizin yukarıda ayrı ayrı plânları mevcuttur. O plânın ortasıdır. O plân, biz ve bizim gibi olanların biraraya gelmesinden oluşmuş bir peteğe benzer. Çünkü küçük gözeneklerden meydana gelmiş muazzam bir petek. Bizler de o gözeneklerden aşağıya inmiş varlıklarız. Yaptığımız her iş o bal peteğine ait bir iştir.

Aşağıda ne yaparsak yapalım, o peteğin vermiş olduğu vazife paketini gerçekleştirmektedir. Her kim ne yaparsa yapsın, almış olduğu vazifesini yapar. İster farkına varsın, ister varmasın. Bu yüzden hiçbir varlık vazifesini yerine getirmeden, ona en azın-

dan yarı yarıya hizmet etmeden ölemez. İnsanoğlu, unutmaya işlemediği için vazifesinin ne olduğunu bilmez, ancak bütün hareketleri amaç olarak vazifeye yönelmiştir. Adam öldürmek de, can kurtarmak da bir vazifeye dahildir. Bu nedenle dünya üzerinde hiçbir varlık diğer bir varlığı eleştiremez, kınayamaz.

Bütün insanlar birbirlerine yardımlaşma ve dayanışma uygulamak suretiyle, her varlığın kendi plânına karşı vazifesini yerine getirmesine yardım etmektedir. Demek ki hangi grupta, nerede bulunursa bulunsun bütün varlıklar arasında çok yüce bir plâna ait bir hizmeti yapmakla meşguldür. Bütün insanlar ayrı ayrı plânlara mensup olmakla beraber, bütün o plânların da bağlı olduğu en tepedeki plâna

hizmet etmekle meşguldür. Her varlık kendi vazifesini yaparken, gerçekte bağlı olduğu merkezin, kendisinden istediği hizmeti yapmaktadır.

Sonuç itibarıyla vazifeli plân mensubu olarak hepimiz sorumlu durumdayız. Hiçbir şeye karşı "Bana ne!" diyemeyiz. Çünkü ta oluştan itibaren bizler bir vazife paketiyle gelmiş varlıklarız. Yapmamız gereken şeyler var. Hayatı, önümüze çıkan şeyleri hiç kaçırmadan yaşamalıyız. Her olay kendi diliyle bir şeyler ifade eder. Olaylar bizleri teker teker vazife istasyonlarına götürür. Bu nedenle olayların bize işaretini vermeye çalıştığı anlamı kavrayarak, göstermiş olduğu yöne doğru yürümeliyiz.

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL

● DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

1 EYLÜL	İyi ve Kötünün Özdeşliği	Erol KONYALIOĞLU
8 EYLÜL	Serbest Soru-Cevap	Ergün ARIKDAL
15 EYLÜL	İnsan Bildiğinden Sorumludur	Fulya DEMİREL
22 EYLÜL	Dinlerin Amacı ve Hedefi Nedir?	Yıldırım YILMAZ
29 EYLÜL	Uyumsuzluğun Sebebi: Kabuklar	Selman GERÇEKSEVER

* DİZİSEL PERŞEMBE KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

KONU: EVRENİN YÖNETİMİ: PLÂNLAR

3 EYLÜL	Hiyerarşik Organizasyonların Evrenselliği	Haluk ÖZDEN
10 EYLÜL	İdare Plânlarının Dünyayı Yönetimi	Tarik ARIKDAL
17 EYLÜL	Yunan Mitolojisinde Tanrılar	Ergun CANDAN
24 EYLÜL	Varlıksal İlkeler ve İdare Plânları	Cezmi AKSOYLU

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmaçı, Zarfı Apt. No:4 D:8 Beyoğlu/İST. Tel: 243 18 14

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

● GENEL EVRİM DERNEĞİ (Saat: 19.00)

9 EYLÜL	İnsanın Gelişiminde Esneklik ve Uyum	Hayriye PEKİŞTİREN ve Ergun CANDAN
---------	--	---------------------------------------

Yer: Ebe Kızı Sk. 35/4 Osmanbey/İST. Tel: 247 27 19

İSTANBUL DIŞINDAKİ KONFERANSLARIMIZ

"İzmirliilere Duyuru" ve "Ankaralılara Duyuru" başlığı altında belirtilmiştir.

HEDEFİ BULMAK GEREK

Silkelenin ey asalaklar!
Bastığımız toprak kayıyor ayaklarınızın altından.
Nefsaniyetle bürümlü gözlerinizin ferî kaçmış.
Bükülmüş beliniz, ona buna yapışmaktan.
Toparlanın! Ovuşturun gözlerinizi
Parlatın, cilâlayın beyninizi.
Kimseden kimseye fayda yok.
İnin artık bindiğiniz sırtlardan.
Beslemeye çalışın kendi kendinizi.
Yasaklar, ayıplar, günahlar...
Her biri sığınağımız sizin.
Çıkın inlerinizden,
Gösterin kendinizi.
Kaçmak kâr etmiyor,
Saçılanlar yâr olmuyor
Dertlerin teşhisi bir türlü konmuyor.
Çıkanlar zirveye,
Hızla indiler dibe,
Bir de başlarını kaldırdılar ki;
Diptekiler tam tepede
Akıl sır ermiyor,
İnsan işi bir türlü bitmiyor,
Kolay, zor demiyor, ördükçe örüyor.
Kimi başta çabalyor, kimi ortada
Kimi ise belli etmeden dipten gidiyor.
Herkesin gidişi aynı gidiş amma...
Marifet doğru yolu bulanda.
Yolun doğrusu eğrisi ne belli?
Ne yana baksan bir debdebe bir şaşaa...
Her kavşak çataldan geçilmiyor.
Oklar kesin istikameti gösteriyor.
Doğru yolu bulmak için;
Bütün yolların aynı yere çıktığını bilmek gerek
Hepsini bir edip hedefi bulmak gerek.

Büyük Sıçramaya Doğru

Selman GERÇEKSEVER

7000

YILLIK bir mücadeleden ve sabırlı bir gayretten sonra büyük bir **Değişimin** eşiğine gelmiş olan insanlık, inançta, bilgide ve anlayışta Birliğe ulaşacaktır. Şimdiye kadar yeryüzünde kurulan birliklerin hepsi, insanın egosundan kaynaklanan çıkarıcı motiflerle şekillenmiş ve yöresel birlik denemeleridir. Şimdi ise ufukta tüm Dünyayı gerçek anlamda "**Tanrı'nın Evi**" hâline getirecek bir **BİRLİK** görünmektedir.

Dünya esasen şimdiye kadar hep böyle bir birliği kurma olgunluğuna gelmeye çalıştı. Sadece hayat olaylarını yaşayarak ve ıstırap çekerek hazırlanmanın dışında, bu gidişimize uygun olarak kuşkusuz Yukarı'nın "**Konsantre Bilgi**" şeklinde büyük ve şimdiye kadar hiç görülmemiş yücelikte bir rahmeti de olacaktır.

Büyük sıçramanın eşiğinde Birlik anlayışı ferdi olarak tüm insanları bir görmektir. İnsanı insan bilmek; insanı dindar, insanı ak, insanı kara, insanı uzun, kısa, üstün, alçak bilmemektir. Beşerî; aynı kaynaktan hareket etmiş, aynı mukadderi çiğnemiş, aynı tekâmüle ilerlemekte olan kardeş bilmektir. Dost bilmektir. Aynı gözle görmektir.

YATAY HAZIRLIKTAN DİKEY TEKÂMÜLE GEÇİYORUZ

İnsanlık olarak 7000 yıldan beri bu

okuldan mezun olup, yeni bir realitede yolumuza devam edebilme liyakatini kazanabilmek için başlıca iki konuda uzmanlaştık:

1. Beşerî varlık olarak bireyselliğimizin geliştirilmesi,
2. Maddenin tanzimi ve geliştirilmesidir.

Beşer varlıkları olarak, kendi seçme özgürlüklerimiz doğrultusunda böyle bir gelişimi kendi kendimize uygun görmüşüz, mensubu bulunduğumuz plânlarımızla birlikte bu ilk seçimimize göre bazı hedeflere yönelmiş, belirli tercihler yapmışız. Ruhsal İdare Mekanizması'nın (RİM), Âlemlerin Rabbi adına küresel yapısı içindeki plânlarla birlikte tekâmülümüzü bu doğrultuda bugünlere kadar getirmişiz. Devre sonunun şu son günlerinde plânlarımızla birlikte tüm işleri bitirmenin, bir üst realiteyle ilgili son hazırlıkların, bu çerçevede çok önemli liyakat sınavlarının telâş ve yorgunluğu içindeyiz. 7000 yıllık bu gelişimimiz içinde Yukarısı'nın yardımı ve desteği de bizlerin seçimine ve talebine göre süregeldi.

BİLGİ'Yİ ALMAYA LÂYIK OLMALIYIZ

Çünkü biliyoruz ki, varlığın alacağı yardımın şekli kendi göstereceği gayret ve samimiyetle çok yakından ilgilidir. Başka bir ifadeyle, bilgi almak için, bilginin bulunduğu yere kadar gitmek gerekir. Belirli düzeydeki bir bilgiyi almaya lâayık olmak gerekir. Bilgi, böyle bir liyakatin kazanılmasından sonra, bir üst plân tarafından verilir. Bir üst kaynaktan verilmedikçe elde edilmez. Varlıktan beklenen devamlı bir gayret ve çaba ile daha geniş kapsamlı bilgiye aday olacak, onu talep

edecek, ona lâıyk olacak bir gelişim içinde bulunmaktır. Tüm öğretiler ve olduğu gibi hayat, insanı bu yönde tahrik eder. Yukarısı rehberliğini, aşağıdaki bizlerin bu gidişine göre ayarlar. Çünkü varlıkların Seçme Özgürlükleri vardır, her biri bir plânın dünyadaki temsilcisidir. Varlık kendi gelişim yolunu, plânına hizmet yönünde kendisi tayin eder. Sonunda yardım ve irşat da onun söz konusu seçimine ve gidişatına göre verilir. Bu durumun doğal bir uzantısı olarak "sorumluluğun" önemi bir kez daha gündeme geliyor. Bu nedenle yeryüzünün her şeyinden insanın kendisi sorumludur. Hayır da, şer de insanın kendi elinin emeğinin ürünüdür.

Demek ki, şimdiye kadar bu gezegende enkarnel olagelen varlıklar olarak ihtiyaçlarımızı daha çok "kendi bireyselliklerimizi geliştirmek ve maddeyle olan ilişkilerimizi tanzim etmek" şeklinde belirginleşmiştir. Başka bir ifadeyle; biz dünyalılar binlerce yıldan beri, daha ileri bir gelişim merhalesi için bu iki konuda ustalaşmış durumda varlıklarız. Gezegenimizle ilgili RİM, bünyesindeki plânlarla, buraya enkarnel olan varlıklara söz konusu gelişimlerinde, bu yönde yardımcı olmuştur. Artık bütün plânların işleri, bu çerçevede tamamlanmak üzeredir.

BÜYÜK SİÇRAMANIN ARİFESİNDEYİZ

Şimdi insanlık, genel görünüm olarak, bilerek ya da bilmeyerek, son bir gayretle ufukta belirmiş olan "ileri bir gelişim merhalesine", şimdiye kadar hiç görmediği türden bir Birliğin yer aldığı ileri bir gelişim merhalesinin plâtfomuna **Sıçrama** hazırlıkları çerçevesinde antrenmanlarını hızlandırmıştır. Şimdiye kadarki bireysel gelişimini de bunun için yapmıştır. Ana hatlarını kendi hür iradesiyle

belirlediği, bugüne kadar getirdiği söz konusu gelişiminin doğal sonucu olarak, bundan sonra gireceği yol "**RUHSAL GELİŞİM**" aşamasıdır.

İnsanlık bugün mantal gelişim düzeyinin liyakatini elde etme çabası içindedir. Ve devre kapanmadan bu sıçramasını yapmak zorundadır. Çünkü binlerce yıllık bireysel gelişim süreci, beşerî ve göksel tüm öğretilere artık tamamlanmıştır. Bu yol bitmiştir. İnsanlık çıkmaz sokaktadır. Geri dönüş yoktur. Ama bu çıkmaz sokaktan; yapacağımız güzel bir **sıçramayla** kurtulmamız ve yolumuza yepyeni bir ortamda devam etmemiz mümkündür. Bu durum, insanlık için, yine kendisinin tercihleri doğrultusunda gösterdiği gelişimin, artık kendisi için mukadder hâle gelmiş bir sonucudur. Şimdi tüm göksel yardımlar, plânlarımızın tüm çabaları, RİM'in tüm birimleri ile birlikte etkisi (ayıklayıcı ve uyandırıcı etkisi) bu amaca yönelmiştir: Dünya insanlığını şimdiki köhne plâtfomundan, yepyeni bir plâtfoma sıçratmak... İnsanlık için bundan başka kurtuluş çaresi yoktur.

En son hazırlıkların da tamamlanmasından sonra, o plâtfoma sıçramaktan, bu şekilde aydınlanarak kurtulmaktan ya da ayıklanarak bu çıkmaz sokakta kalmaktan başka seçeneğimiz kalmamıştır.

Şimdi son bir gayretle, tüm hayatlar boyunca geliştirdiğimiz kapasitemizi son kertesine kadar kullanarak, birikmiş potansiyelimizi olduğu gibi ortaya çıkararak bu nurlu merdivenden bir solukta tırmanmaktan, trampelen üzerinde en güzel bir sıçrayışla bizi bu çıkmaz sokaktan kurtaracak açıklığa ulaşmaktan ve orada da iki ayak üzerinde durmaktan başka yapacağımız bir iş kalmamıştır.

KONFERANS

19 EYLÜL Cumartesi **BİLGİ ÇAĞINA GİRERKEN** Erol KONYALIOĞLU

Yer: M.T.İ.A. Derneği, Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarifi Apt. No:4 D:8 Beyoğlu/İST.
Saat: 14.00-16.00

GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR.

Atlantis Üzerine

Jacques D'arès İle Bir Röportaj

Çeviren:
Halûk ÖZDEN

PARİS'TE

24 Haziran 1926 tarihinde, inceleme konusu olarak Atlantis'i hedef almış olan bir dernek kurana Paul Le Cour, daha önce de batık kıta ile alakalı iki makale yayınlamıştı. Belirttiğine göre, Eflâtun'un da sözünü ettiği bu antik uygarlığın varlığı çok sayıda bilimsel, felsefî ve dinî soruya ışık tutabilirdi. Paul Le Cour "Atlantis" adını verdiği bir dergi de yayınladı. Bu derginin ilk sayısında (Ekim 1927) şöyle yazıyordu:

"Atlantis'in bulunduğu yerin ve kalıntılarının bilimsel olarak araştırılması, Fransa'da olduğu kadar başka ülkelerde de özel birtakım çalışmaların doğmasına neden olabilecek doğal bir merak konusudur. Ayrıca, düşünen insanlığın muhtemelen ilk merkezini teşkil eden bu uygarlığın yeniden keşfedilmesi için harcanan çabalardan çıkartılabilecek bazı dersler vardır.

Şayet hiçbir manevî yarar ve ruhsal gelişme sağlanmayacaksa, Atlantis'i yeniden diriltmenin ne faydası olacaktır ki? Nitekim, şimdilerde yaşamakta

olduğumuz bu sıkıntılı ve karmaşık dönemde gerçek Batı tradisyonuna yeniden dönebilmek için onu, ebedî gençliği sayesinde hâlâ daha korumakta olduğu tazeliğine kavuşturabilmek amacıyla, üzerini kaplayan tortulardan ve kılıflardan kurtarmanın gereği kendini acil biçimde hissettirmektedir."

Atlantis Derneği, günümüzde de özellikle Batı geleneklerini araştıran bir merkez olarak çalışmalarını sürdürmektedir ve bundan maksadı, "insanlığın ruhsal ve manevî bir yenilenmeye kavuşabilmesi için, çeşitli yöntemlerle sembolizm içinde yer alan ve tüm uygarlıkların "ilksel tradisyon" adını verdikleri kaynağı gün ışığına çıkarabilmektir. Bu kuruluş, üyelerinin çalışmalarını "Atlantis" dergisi, konferanslar, inceleme yolculukları ve kültürel faaliyetlerle kitlelere duyurmayı sürdürmüştür. L'Autre Monde dergisi muhabiri Jean Jacques Rocca-Cristinacce'nin sorularını Atlantis dergisinin yazı işleri müdürü ve "Ezoterizm Ansiklopedisi"nin yazarı Jacques D'Ares yanıtlıyor:

J.J.R.C. *Atlantis, bilimsel ve geleneksel arkeoloji ile meşgul olan hem bir dergi, hem de bir kuruluş. Atlantis ismi neyi temsil etmektedir ve kayıp kıta Atlantis'in çevresinde*

bir kuruluş oluşturmanın sebebi nedir?

Jacques D'arès: Bu ismin neyi temsil ettiğini anlayabilmek için Paul Le Cour'un 1926 senesinde "Kayıp Bir Dünyanın Keşfi: Atlantis ve Gelenekleri" başlıklı makalesine başvurmak yararlı olacaktır. Bu makale o dönemde çok ilgi uyandırmış ve Mercure de France dergisi müdürü, kendisinden Atlantis hakkında eksiksiz bir araştırma yazısı yayınlamasını istemişti. Ve bu araştırma çalışması sayesinde Paul Le Cour, Atlantis sorunu ile ilgilenen tüm kişilerle bağlantı kurabilmişti. Araştırmaları, şu basit fikir üzerine inşa etmişti: Çağdaş dünyayı ve onun gelecekteki gelişimini anlayabilmek için, mümkün olabilen en eski zamanlara dek uzanarak geçmiş uygarlıkların tüm çehrelerini ele geçirmeye çalışmak gerekir. O dönemde İ.Ö. 4000'den öncesine ait hiçbir bilgi yoktu (günümüzde bu, İ.Ö. 7000 olmuştur. Çatal Hüyük) ve bunun ötesine dek uzanabilen yegâne uygarlık olarak Atlantis görünüyordu. Şayet Atlantis gerçekten var olmuşsa ve İ.Ö. 9000 yıllarında da ortadan kalkmışsa, bu uygarlığın izlerinin araştırılması, 20. yüzyıl insanına, insanlığın gelişimini iyi bir şekilde anlayabilmesi için gerekli bilgileri sağlayabilirdi. Bu

çalışma varsayımından yola çıkarak, Paul Le Cour, insanlığın tüm düşüncesinin yalnızca arkeoloji değil, eski uygarlıklar tarafından çizilerek ya da kazınarak bırakılmış olan sembollerin ve işaretlerin açıklanması ve tüm dünya ulusları tarafından çağlar boyunca nesilden nesile aktarılmış olan efsanelerin ortaya konulması sayesinde keşfedilebileceğini kabul etti. İnsanlığın en önemli efsanelerinden biri de hiç şüphesiz Atlantis'tir. Tüm efsaneler gibi o da tarihin bir bölümünü saklar. Atlantis Derneği ufku geniş insanların katılımı sayesinde, çok yönlü bir araştırmancın çevresinde oluşmuştur.

J.J.R.C.: *Bir geçmişin ardından, Atlantis Derneği günümüzde neyi temsil etmektedir?*

Jacques D'arès: Atlantis, geleneksel verilerin ışığı altında tüm beşerî sorunlara eğilen önemli bir düşünce ekolü durumundadır. Geçmişini inceliyoruz ve trajik hataları yinelenememek amacıyla bundan yararlı dersler çıkarmaya çalışıyoruz. Araştırmalarımız entelektüel spekülasyonlar değildir; kendilerini sürekli biçimde etkin geleceğe yansıtma eğilimindedirler.

Atlantis Derneği herkese açık olan ve binlerce üyeden oluşan büyük bir ailedir. Bu üyeler, tüm dünyaya dağılmış vaziyettedir; en büyük bölümü Fransa'da bulunmaktadır. Uygulama alanında Atlantis asla katı bir organizasyon değildir, tam tersine, kuruluşumuz iyi niyetli tüm araştırmacılara açıktır.

Atlantis Derneği tüm siyasî partilerden, dinî topluluklardan, gizli ve inisiyatif derneklerden bağımsız olmasına rağmen çok sayıda organizasyonla, daima sorumlu ve ileri gelenleri ile olmasa da, üyeleri vasi-

tasıyla iletişim hâlinde bulunmaktayız. Atlantis topluluğunun mensuplarından bazıları dışarıdaki bazı inisiyatif tarikatların da üyeleridir. Bizlere, tam bir özgürlük içinde, bazı konulara değişik bir bakış açısından yaklaşmak amacıyla katılmaktadırlar. Tüm üyelerimizin, genelde, kendileri ile benzer görüşlerde birleşen kişilerle birarada bulunmaktan dolayı, bu çatı altında çok sıcak ve içten bir hava bulduklarına eminim. Atlantis grubu, olup bitmekte olan hakkında birleştirici bir fikir vermeye çalışır. Çağımızda insanların uzmanlaşmadan dolayı çok ıstırap çektiklerini düşünüyoruz. Ve sahip olduğumuz geniş bakış açısı, araştırmalarımızı sayısız alanlarda sürdürme imkânı vermektedir.

Batılılar uzun bir süre boyunca tüm geleneksel kavramların kendilerine Doğu'dan geldiğine ikna edilmişlerdir. Ancak derneğin kuruluşundan itibaren Paul Le Cour Batı'nın da çok zengin bir geleneksel uygarlığa sahip olduğunu göstermiştir. Ve o dönemden başlayarak Fransa'da büyük taş anıtları (yontulmamış taştan megalitler), Kelt uygarlığı ve Batı uygarlığının kökenleri ciddi biçimde araştırılmaya başlanmış ve bu da sonradan elde edilmiş bazı verileri derin biçimde etkilemiş ve Atlantis grubu tarafından yıllardan beri formüleleştirilen kuramları doğrulayan sonuçlar vermiştir. Şayet bu fenomenler daha önceleri gerektiği gibi incelenmişse, bunun nedeni, gerekli imkânları ellerinde bulduran bazı bilim adamlarının "geçmiş çağların bilimi"ni, "nasıl"larını ve "niçin"lerini hiç söz konusu bile etmeksizin, eski taşların yalnızca araştırılması ve keşfedilmesinden ibaret sayan dar görüşlü bir arkeoloji zihniyetinde uzun

bir süre ısrar etmiş olmalarında aranmalıdır. "Bilimci" olarak nitelendirilebilecek birtakım yanlış bilimsel kanaat sahipleri, insan tekâmülünün ancak ilerlemeye bağlı olabileceği fikrini uzun bir süre savunmuş ve kabul ettirmişlerdir. Öyle ki, bunlara göre bizim uzak atalarımız uygar bile sayılamazlar! Bu görüşün tamamen yanlış olduğunu ilk gösterenlerdenize ve nitekim yeni keşifler bunu şimdi tamamen kanıtlamaktadır.

J.J.R.C.: *Size göre Batı geleneğinin önemi nedir?*

Jacques D'arès: Kişisel olarak, tüm insanların tek ve aynı kaynaktan çıkmış olduklarını ve tüm milletlerin de, kim olurlarsa olsunlar az ya da çok bir kesinlikle bunun anılarını taşımış olduklarını kabul etmekteyim. Tabii ki bu, usçuları (rasyonalistleri) güldürecek türden bir fikirdir. Bizimkinden çok öncekileri de bazı uygarlıkların yaşamış olduğunu ve bunların en az bizimki kadar ve hatta daha da gelişmiş olabileceklerini kabul edebilmeleri çok zordur. Bir bakıma anlayışla karşılanabilirler; çünkü böyle bir görüş insanlığın tekâmülü ile uygarlığın gelişiminin birbirine paralel olduğu hakkındaki kuramı tamamen sarsmaktadır. Galyalıların Noel gününü ökse otu toplamaktan başka bir şey bilmediklerine inanılırsa daha ileri gidebilme imkânı ortadan kalkar. Örneğin, biz son derece kesin ölçülere göre dikilmiş megalitler bulunduğunu, bunların gayet karakteristik biçimde yerleştirilmiş olduklarını ve bunların onlarcasının çok kesin matematiksel ölçüleri bakımından birbirlerinin aynı olduklarını kanıtladık. Aynı şekilde, Kelt düşüncesinin çeşitli "Batılı" karakteristikleri olduğuna ve Batı'da yeşermiş eski uygarlıklar ile bunun arasında bağlar

bulunduğuna da dikkatleri çekti. Bu uygarlıklara özleri şimdilerde kayıp olan bir "Atlantik" uygarlığında yatan, kuzey ve uzak batının ilk milletleri olan Ön-Keltler, eski Yunanlılar, Ligürler, Basklar gibi Akdeniz uygarlıkları da dahildir.

J.J.R.C. : İksel tradisyonlardan (gelenek) söz etmişsiniz. Bu, size göre neyi temsil etmektedir?

Jacques D'arès : Batı tradisyonu üzerinde araştırmalar yapıldığında bunun büyük metafizik ilkelere bakımından Doğu'daki ile aynı olduğu ve mitolojik hikâyelerin ve efsanelerin aynı temelden yola çıkmış oldukları çabucak fark edilmektedir. TRADİSYON (Gelenek), yani Yunanca'daki "paradosis" (ki bizim paradisi -cennet- bundan kaynaklanır), herkesin ağzında dolaşan, ancak hiç kimsenin ne açıklayabildiği ne de uygulayabildiği, Hermes Trismegist'e mal edilen o ünlü formülde kayda değer biçimde özetlenmiş olan evrensel Ahenk'in büyük yasalarına tekabül etmektedir. O formül şudur:

"Yukarıda olan aşağıdaki, aşağıda olan da yukarıdaki benzer,

Tek bir şeyin mucizelerini gerçekleştirmek için."

Tanınmış tüm milletlerin gelenekleri, sembolleri ve efsaneleri vasıtasıyla, atalarının sahip bulunmuş oldukları çok geniş bilgileri ima etmektedirler. Bu bilgilerin bir bölümü okült (gizli, saklı) hâle getirilmiş, korunmuş ve hayatın ve insanın çeşitli tezahürleri vasıtasıyla asırlar boyunca aktarılıp durmuştur. İşte esas bulunması gerekenler, birbiri peşi sıra uğramış oldukları dönüşümlerden sıyrılmış olarak, bunlardır. Zaten birtakım inisiyatik dernekler, bazı öğretilerin aktarılmasında va-

sıtalık etmiş olan antik "inisiyasyonları" yeniden yaşatmaya teşebbüs etmektedirler.

J.J.R.C.: İnsiyatik derneklerden bahsettiniz; sizin araştırmalarınız da onlarınkilere çok yakın görünüyor. Bu dernekler ile Atlantis Derneği arasındaki farkı söyler misiniz?

Jacques D'arès: Başlıca iki fark vardır. Birincisi, tüm geleneksel inisiyatik dernekler "gizli"dirler, halbuki Atlantis'te hiçbir kriter talep edilmez. İkincisi, inisiyatik dernekler kişisel bir "inisiyasyon" verirler ya da verdiklerini iddia ederler, ki bu da kimi zaman bazı gerçek dolandırıcılıkların doğmasına neden olmaktadır. Atlantis hiçbir kişisel ritüel (ayinsel) inisiyasyon vermez.

Ancak, ciddi geleneksel inisiyatik derneklerle uyumsuzluk içinde değiliz, fakat bunların dışında kalanları tamamen reddediyoruz; maalesef sayıları günümüzde giderek artmaktadır ve hepsi de birbirinden zararlıdır. Üyelerimizden bazıları ciddi derneklerden birkaçının da üyesidirler ve Atlantis'e tamamlayıcı bilgiler alabilmek amacıyla gelmektedirler. İnsiyatik bir sınavdan geçmek ihtiyacında olan insanlar vardır. Ayınların bazı şahıslarda psikolojik nitelikte bir tepki uyandırdığı bilinir; bu onlar için zorunlu bir durumdur. Ancak şunu da fark ettim ki bu şoku hissetmiş olan bazı insanlar bir süre sonra o inisiyatik derneğin çemberinden çıkma ihtiyacını duymaktadırlar. Ben kişisel olarak gerçek inisiyasyona ancak, artık hükmünü yitirmiş olan "gizli" görünümü aşılacak suretiyle ulaşılabileceği görüşündeyim. Yine de yola konulmak (inisiyasyon sözcüğünün gerçek anlamı budur) gerekiyorsa, kişiyi o yolda tutmaya yarayacak korkuluklar da vardır.

İşte Atlantis Derneği, üyelerine karşı biraz da bu rolü oynar.

J.J.R.C.: Dernekler ile bilimsel kuruluşlar arasında ne gibi bir bağ kuruyorsunuz? Sizin araştırmalarınızdan bazıları da onların alanına giriyor, ancak elde ettiğiniz sonuçlar genelde onlarınkinden farklı.

Jacques D'arès : Bilim alanında bir süreden beri büyük bir gelişme olduğuna inanıyorum. Bilim çok eski bilgileri keşfetmektedir, ancak farklı yöntemler kullanarak... Bu yüzyılın başında resmî bilim esas bakımından, her iki sözcüğün de en dar anlamıyla rasyonalizm ve materyalizme dayanıyordu. Birkaç yıldan bu yana bazı bilim adamları başka bir realiteyi (gerçeklik) keşfetmeye başlamışlardır. Ulusal Bilimsel Araştırma Merkezi'nin üyelerinden pek çoğu bana Atlantis dergisini okuduklarını ve bundan çok yararlanmakta olduklarını ifade ettiler. Ayrıca üniversite profesörlerinin pek çoğu günümüzde artık ezoterik doktrinlerin uygarlığın gelişimindeki önemini kavramış durumdadırlar ve içlerinden pek çoğu da birkaç otantik bilginin yanı sıra Atlantis Onur Komitesi'nde yer almaktadırlar.

Buna karşılık, zihniyet değişimlerine karşı en az duyarlılık ise kilise tarafından gösterilmiştir. Günümüzde bilim, özellikle de parapsikoloji alanında, dünya üzerindeki tüm dinlerde yer alan belli sayıda ortak inançlar bulunduğu gerçeğini açıkça gösterebilmektedir. Ve işte değerlerin ortaya çıktığı bu dönemde kilise daha önce doğruladıklarını inkâr etme yolunu seçmiştir. Şimdi içinde yaşamakta olduğumuz ve Kova Burcu Çağı ifadesi ile belirlenen insanlığın gelecekteki devresinin habercisi olan bu zamanların, hangi niteliklere sahip olduğunu

ilân edip durmaktayız. Paul Le Cour, Atlantis dergisinde 1930'dan başlayarak yayınladığı makaleleri ve ünlü "Kova Burcu Çağı" isimli kitabı ile bu soruna önemli açıklamalar kazandırmıştır.

J.J.R.C.: *Bu söylediklerinize göre değerlendirilecek olursa, Atlantis Derneği basit bir kuruluş olmaktan çok, aynı konuyla uğraşanların ortaklaşa iş gördükleri ve dayanışma içinde buldukları bir merkezdir. Sizin görüşünüz de böyle mi?*

Jacques D'arès: Burası, hiç şüphesiz ki bir değiş tokuş yeridir. Atlantis'in üyeleri birbirlerinden çok farklıdır. Toplumun çok değişik kesimlerinden gelmektedirler.

Üyelerimiz arasında üniversite profesörleri, avukatlar, doktorlar olduğu gibi odacılar, sekreterler, ziraatçiler, tarım işçileri, tren yolu işçileri ve torna işçileri de vardır. Bu da, birtakım ihtiyaçların günümüzde artık toplumun tüm kesimleri tarafından hissedildiğini kanıtlamaktadır. Burada asla elit bir tabaka söz konusu değildir. Tüm bu insanlar biraraya getiren şey, bir gayedir. Ancak bu, günümüz dünyasında her birimize seçmemiz için teklif edilen gayelerden farklıdır. "İlerleme" yüzyılı olarak isimlendirilen ve yasaları teknoloji tarafından belirlenen yüzyılımda bu tür uğraşlar uzun bir süreden beri çağıdışı olarak ta-

nımlanmaya başlanmıştır. Atlantis Derneği bunun tam tersini düşünmektedir. En iyimser kişiler tarafından bile gizlenen ve elli yılı aşkın bir süredir de kanıtlarını açıkça sergilemekte olan uygarlığımızın bu "iflasi" evrenin bağrından, insan, doğa ve yüksek güçler arasındaki denge ve ahenk yasalarını göz ardı etmemizden veya bu konudaki cehaletimizi sürdürmekle neredeyse tüm dünya insanlığı olarak direnmemizden kaynaklanmaktadır. Halbuki, bu yasalar, yeni arkeolojik keşiflerin kanıtladığı gibi çok yüksek bir uygarlık seviyesine ulaşmış olan eskileri elit tabakaları tarafından biliniyordu. Günümüzün düşünce yöntemlerini bir revizyondan geçirmek çok yararlı olacaktır.

Mitosları ve sembolleri vasıtasıyla tradisyon; fizik, atomistik, biyoloji ve diğer alanlarda da geçerli olmak üzere bilim en yeni verilerini kaplayan bir muamma tabakasının kırılıp, gerçeklerin ortaya dökülmesini sağlayabilecek bir değer olarak kendini göstermektedir.

Bu tradisyon, tüm eski uygarlıklarca bilinen Devreler (Siklus) Yasasını anlamamızı sağladığı gibi, bu kez de insanlığın yakın geleceğini kavramamızı ve onu nelerin beklediğini görebilmemizi temin etmektedir.

Tradisyonun öğretilerini çiğnemiş olmaktan dolayı belki de Apokalips'deki (Yuhanna'nın Vahyi) tehditlerin ve "zamanla-

rın sonu"nun gerçekleşmesine tanık olacağız.

Bir şuur sıçraması gerekmektedir: Bu da aslı Hristiyanlığın(*) antik tradisyonlardan kaynaklandığını anlamaktır. İnsanlık, yaşamakta olduğu hayatın ne anlama geldiğini öğrenmenin ve kendini tanıyan ve bütün olarak adayabileceği bir çözümün ihtiyacını giderek daha yoğun biçimde hissetmektedir.

Bizler, sevginin nefretin yerini aldığı ve sembolik olarak tapınağın girişindeki iki sütunun temsil ettiği başlıca iki kutup olan Sevgi ve Bilgi arasındaki dengeyi kurmaya çalışan temiz bir yaşamı hedefliyoruz. Günümüzde insanların büyük çoğunluğa sadece Bilgi ile meşgul olmakta ve entelektüalizm içine düşürmektedirler. Diğer bir kısmı ise yalnızca sevgiyi aramakta ve realitenin kontrolünü kaybetmelerine neden olan yanlış bir mistisizm içinde yollarını şaşırmağa başlamışlardır. Bize, bu her ikisini de birleştirmek gerekli görünmektedir; böylece herkes kendi iç evini bu iki sütun üzerine inşa edebilir. Derneğin güttüğü bu gaye, 20. yüzyılımızın uygar olduğu ileri sürülen insanlığının karşılaşmakta olduğu sorunları saf dışı bırakabilecektir.

(L'Autre Monde - No: 22)

(*) Jacques D'arès kendi toplununa göre bir ifadede bulunmuştur. "Tüm dinlerin aslı kaynağı" olarak ele alınmalıdır.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ (İDAD)'NDEN

D U Y U R U

1992 ikinci dönem konferansları 10 Ekim'den itibaren URAN Sanat ve Kültür Merkezi Konferans Salonu'nda başlayacaktır. İki haftada bir Cumartesi günleri yapılacak konferanslarımızın programı daha sonra bildirilecektir. Birinci dönemdeki ilginizin devamını dileriz.
Telefonlarımız: 243 18 14, 249 10 01

Yeni Bilim

Peter RUSSEL

YENİ

bilim hakkında bir konferansa katılmıştım geçenlerde. Yeni bilim ne hakkındaydı? Benim onu olmasını düşündüğüm gibi miydi? Etüt alanını, zihnin sınırlarını da içine alacak şekilde genişletmiş bir bilim miydi?

Ve anladım ki, öz olarak öyle. Duyular dünyasını gerçek dünya olarak gösteren ve böylece daha süptil olan zihnin dünyasını ihmal eden eski materyalist bilimin büyü-sünden insanların kurtulmuş olduğunu gördüm. O eski bilim ki, kurtuluşa ve mutluluğa giden yolun; şeylerin (şeyanın) üzerindeki hâkimi-yetimize bağlı olduğu görüşü üzerine kurulmuştur. Bilim için artık zihnin âlemini de eşit derecede keşfetmenin, oraya kadar genişlemenin zamanı gelmiş olduğunu defalarca işitmiştim. Çünkü, iç benliğimizin efendisi olsaydık, dışsal güçlerimizi de o kadar hikmetli bir şekilde kullanabilirdik. Hatta, bu buutu ciddi bir şekilde keşfetmeye başladık, bunun ardından daha kimbilir neler keşfederdik... Belki de zihnimizle bedenimizi iyileştirebilirdik. Belki de telepati mümkün olurdu. Belki de ölümden sonra yaşamaya devam ederdik. Belki de bizimle bağlantı kurmaya çalışan başka varlıklar da var. İmkânsız değil.

Sonra, olasılığın arzu

edilmekte olduğunu gördüm. Çünkü olasılığın bir değeri vardı. Gerçekten tekrardoğuş olduğu gösterilebilseydi... Eğer zihnin, bedeni iyileştirebildiğini kanıtlayabilirsek, belki o zaman materyalistler kıpırdanıp, zihin dünyasını daha ciddiye alabilirler. Oradan ötesi de inanca giden küçük bir adımdır. Katılanların birkaçı tekrardoğuşu sordular. O, yeni numunenin bir kısmı, farz edilmiş bir sözleşmesiydi. Tekrardoğuşa inanmak yeni bir rafızilik değil.

Ekilmiş tarlalara çizilen şekillerin, olduğu gibi aldatmaca işler olduğunu sanmıyorum. Bu, sadece bir yakıştırmadır, uydurmadır. Bunlar (şekiller) dünya çapında olan bir şeyin kanıtı olmak zorunda, daha yüksek bir zekânın birtakım belirtileri. İşaret edilen aldatmacalara ve yalancılara (bunları yapanlara) iş mahkemeye intikal etmeden gülünüp geçilmişti. Oyunun kuralının bir kısmını da rakiplerinizin gözden düşmeleri oluşturuyordu.

15 yıl kadar önce, Harvard Üniversitesi'nde bir konferansını dinlediğim Carl Sagan'ı özülerek hatırladım. O, bu aldatmacayı, "zeki eller, telepatik at" olarak ifade etti ve bu şekilde yaklaşıldığı takdirde tüm parapsikolojiyi bir kenara itmek gerekeceğini ifade etmişti. Burada bilim nerede diye merak etmiştim doğrusu.

Şimdi görüyorum ki, "yeni bilimciler" de böyle yapıyorlar. Aradıklarını biliyorlardı. Böyle şartlandırıldı zihinleri.

Onların amacı bu kadar çok şeyi keşfetmek, açıklamak ve ikna etmek değildi. Kaldı ki, gerçek bilim de bu değildi. Bilimin kökeninde inancın ve peşin yargıların ötesine geçmek vardır. Gerçekten neyin olup bittiğini objektif olarak bireysel empozisyonların ötesinde gözlemek vardır. Ne yazık ki bu tür objektiflikte kendi inanç sistemini işin içine karıştırmıştır. Bu da zihin dünyasını keşfetmedeki isteksizliğin bir nedeni olmuş bulunmaktadır. Bu şekilde, materyalist görüşe aykırı olan her şeye kapılar kapandı. Böylece psikokineziye ya da meleksel varlıklara giden yollar kapanmış oldu. Şimdi bu yeni bilimciler, dar kafalı eski bilimin sınırlarının ötesine geçmenin yollarına bakıyorlar.

Ama şimdilerde benim kendi kendime sorduklarım gerçekten ne kadar yeni? Alan araştırması mı?

Belki bazı durumlarda... Fakat onların yaklaşımları? Çok zor.

Öteki bilim adamlarının maddesel dünyaya olan bağlantıları gibi; buradaki insanları da maddesel olmayan inançlara bağlanmış buldum. Hatta bazı konularda (durumlarda) daha da bağımlılar. Nerede gerçekten açık zihinlilik, diye sordum. Bu gerçekten "Yeni bilim" mi yoksa "eski"ye bir alternatif mi?

(Çeviren:

Selman GERÇEKSEVER)

İNSAN ve OLAYLAR

* Erol KONYALIOĞLU *

OLAY NEDİR?

OLAY, varlıkların, şuurlu tesirlerin yönlendirmesiyle, çeşitli seviyelerde olmak üzere ilişkiye geçmeleri ve yeni tesirler yayımlamalarıdır. Olay, varlıkların tesir alış - verişidir. Olay, tesirlerin statik hâlden dinamik hâle geçişidir. Olay, çeşitli tekâmül düzeylerinde İlâhî Kudret'in belirmesi, görünür hâle gelmesi, tezahür etmesidir.

O hâlde bir olayda (hadisede) üç ana unsur vardır:

1 - Olaya sebep olan çok çeşitli görünümdeki *tesirler*.

2 - Bu tesirler altında ilişkiye geçen *varlıklar*.

3 - Olayın etkisiyle varlıklarda meydana gelen çeşitli değişimler sonucu *yayınladıkları tesirler*.

Görülmektedir ki, olayın olay olabilmesi için, bir bilgi ya da tesir taşıması ve varlıkta bir şuur dalgalanması meydana getirmesi gerekmektedir. Yani olayın hadis, hadise olması icap eder.

FENOMEN NEDİR?

FENOMEN, olgu, olayların özelleşmiş bir şeklidir. Örneğin, mediyomluk bir olaydır, ama celsedeki ektoplâzmik tezahür bir fenomendir. Bir celsede ektoplâzmanın şekillenmesi ile öl-

müş bir insanın haziran tarafından müşahade edilmesi, mediyomluk sürecinin bir bölümünü teşkil eder ve onun bir alt cümlesidir.

OLAYLARIN GÖRÜNEN VE GÖRÜNMEYEN (MÜTEAL) SEBEPLERİ

CEREYAN eden her olayın uyarana ya da sebebi, çok kaba ve görünen bir seviyeden başlayarak dalga dalga genişleyen ve incelen, çok süptil seviyelere kadar uzanır. Bu bakımdan olaylar, kat kat böhçalar içine sarılmış inciye benzerler. Olayları değerlendirirken adım adım belirlediğimiz her etken, o olayın taşıdığı bilgi ya da tesire daha çok yaklaştığımız anlamına gelir.

Yeryüzünde tekâmül etmekte olan insan, âdeta bir lâbirent içindedir. Sanki, bir bulmacayı çözmesi istenmektedir. Alın teri dökmeden, çaba sarf etmeden, ıstırap çekmeden bilgiyi elde edemiyor. O bilgidir ki, insanın kendisini tanıması, uyanması sonucunu verecektir. İçinde bulunduğu lâbirentten, insanın kendi cehdi ile kurtulması beklenmektedir.

Bununla beraber, R.İ.M. insanı yarıdmsız ve tek başına bırakmaz. Onun yardımının kudreti, dolaylı ve dolaysız olarak bahsettiği bilgidir. Dolaysız olarak verilen bilgi, kutsal metinler ve ruhsal tebligat; dolaylı bilgi ise, tertip edilen olaylardır. İnsana düşen, bu pratik ve teorik bilgiyi almak ve tekâmül yolculuğunda onu kendisine rehber edinmektir.

OLAYLARIN GÖRÜNEN SEBEPLERİ

YAŞANAN ya da şahit olunan her olay, muhakkak ki, zahîrî bir sebebe dayanır: Bir trafik kazası meydana gelmişse, bunun sebebi ya şoförde ya da yayadadır. Üzüntülerimizin sebebi, başkalarının bize karşı olan olumsuz tutumlarıdır; başarısız bir evliliğin sebebi, karşı tarafın anlayışsızlığıdır v.b.

Ve şu bir gerçektir ki, insanın en büyük yanılması ve ıstırap kaynağı, olayları bu şekilde dışsal ya da görünürdeki sebepleri ile yorumlamasıdır. Dolayısıyla bu tip yorum, içe değil, kabuğa; gerçeğe değil, hayale; ruha değil, maddeye bağlı olduğu için her zaman yanıltıcı sonuçlar verir.

Müşahede ettiğimiz ya da yaşadığımız olay, bir sürecin son devresini teşkil eder. O, çok müteal kaynaklardan doğmuş, ilerlemiş, genişlemiş ve son demine varmıştır. Nehir dağ başındaki bir pınardan doğmuş, kilometrelerce ilerlemiş ve nihayet denize dökülmektedir. Eğer olayları o anda görünürdeki hâliyle değerlendiriyorsak, akıp gelen nehri hesaba katmadan, nehrin sadece denize dökülüşü ile sınırlıyız demektir. Bu ise, son derece dar bir görüş açısıdır.

Olaylar objektif bir tarzda, geniş bir açıdan değerlendirilmediği vakit, yani sıhhatli bir müşahede olmadığı zaman, eş koşma ya da idantifikasyon var demektir. Olayları olduğu gibi değerlendirme yerine, olayla olay olma söz konusudur. Buna gözün perdelemesi de denebilir. Ya da yüzeysel değerlendirmelerde bulunan kişi, fili bütünüyle değil de, sadece hortum olarak görüyor demektir. Böylesi bir tutum ise, tekâmüle yararlı olmaz. Zira yapabildiğimiz ob-

jektif müşahedelerin toplamı sonunda yapacağımız özümleme, gerçek gelişmeye hizmet edebilir.

Olayları kaba seviyeden yorumlayan kişi, peşin hükümlerden, menfi düşüncelerden ve tahayyülün iğvasından (imajinasyonun yanıltmasından) kurtulamaz. Ve bunlar varlığı şaşırtan, ıstıraba düşüren nefsanî etkiler olup, objektif kalındıkça eriyip yok olurlar. Burada sabrın önemi de ortaya çıkmaktadır.

OLAYLARIN SAHNELENİŞİNDEKİ MÜTEAL SEBEPLER

BİR olayın vuku bulmasında, görünürdeki sebeplerin dışında olmak üzere, perde arkasında kalan müteal sebepler vardır. Bu transandantal ya da aşkın müdahaleler bizim anlayışımızın dışında, lineer olmayan bir sistemin etkileridir.

Yaşadığımız yeryüzü ortamında belirli yasalar geçerlidir. Daha önce de belirttiğimiz gibi o yasalar, daha güçlü ve daha kapsamlı yasaların emrindedir. Yukarı'da olan, aşağıda olana hâkim ve baskındır. Yukarı'nın amacı ve isteği, aşağının amaç ve isteğinden daha önemlidir. Gerekirse Yukarıyı aşağıya müdahale edebilir. Bu müdahale aşağının yasalarına garip gelebilir, onun anlayış sınırını aşabilir, lineer sistemine uygun olmayabilir. Aşağıdakine göre A'dan sonra B gelmelidir, ama Yukarı'ya göre, A'dan sonra belki de Z gelebilir. Bu bakımdan aşağının mantığı Yukarı'ya uymaz. Ama, daima Yukarıyı haklı çıkar.

İşte, yaşadığımız olayları, görünürde kendi sistemimizin yasaları şekillendiriyorsa da, bu olaylardaki müteal müdahale ve tesirleri hiç bir zaman unutmamak gerekir.

Nedir bu müteal sebepler?:

1 - KARMİK ZARURETLER

FİZİK realitedeki davranışlarımızın, yaşadığımız ve şahit olduğumuz olayların gizli aksiyonlarından biri, geçmiş hayatlarımızdan getirdiğimiz karmik zarurettir. Yani, kişinin kendi şuuraltıdır.

Her yaşam, bir sonraki yaşamda arındırılması gereken tortular bırakır. Bu, içinde yaşadığımız yeryüzü tekâmül devresinin bir özelliğidir. İlahî Murad yönünde ya da o yönden sapmış gibi görünen fiillerimizden hasil olan tesirler, tekrar bize yansır. Şayet karmayı, gerçek yönden sapmalar tarzında ele alacak olursak, bu sapmaları telâfi edici bazı sonuçlar, mukadderimizi şekillendiren unsurlardan biri olacaktır. Yani, o bulanık tortu arıncaya kadar bazı ağır epövler içerisinde kalınabilir. Bunun tersine, İlahî Murad yönünde, şuursuz davranışlar da, destekleyici bir enerji olarak varlığın şuuraltına dahil olup, hayır yolunda ilerlemesine güç katacaktır.

Karmik zaruret, bizim nazarımızda müspet de olsa, menfi de olsa, gene de mekanik bir yansımanın sonucudur. Yani, varlık henüz karma çemberi içinde olup, elin delik kanununu kullanacak seviyede ve güçte değildir. İlahî Kudret'i iradesiyle kullanacak bir şuur yüksekliğine henüz kavuşmamıştır.

Varlığın karmik zaruretleri, içinde bulunduğu olay içerisinde, o sistemin yasalarına göre mantıksız ve hatta adaletsiz sonuçlar elde etmesine neden olabilir. O sistemin yasalarına uygun fiillerle elde etmeniz gereken neticeye bir türlü ulaşamazsınız. Ama tam tersine bir başkası, içinde bulundu-

ğu sistemin, yasaların gereğini yerine getirmese bile, sonuç çok başarılı olabilmektedir. Her iki durumda da karmik zarurettir, bizzat olaylarda etkili olmuş ve lineer mantık anlayışımızı sarsmıştır.

2 - KOZMİK ZARURETLER

BİR olayın meydana gelişinde ve seyrinde etkin olan bir diğer faktör de kozmik tesirlerdir. Yani, gezegenler yaşayan birer varlık olarak olaylara etki etmektedirler. Zira onlar da kendi tekâmül süreçleri içinde tesir alıp, tesir verirler; etkilenirler ve etkilerler.

Bu gün bilim bu etkileri kısmen saptayabilmiştir. Örneğin, Ay'ın, Arz'a ve insana yaptığı etkiler malûmdur.

Devrimizde geçerliliği kalmamış olan astroloji, insanların kozmik etkilere maruz kalarak davranışlarının etkilendiğini gösteren bir bilimdir ve gerçektir. Burçların, insan hayatının duygusal yönünü etkilediği kesin olmakla beraber, yine insanın görevi, bu etkileri kontrol edebilmek ve aklileştirmektir.

Arz'ın ve diğer gök cisimlerinin, insanın ruhsal durumu üzerine etkileri, kesin olarak bilinmemekle beraber, Ay'ın etkilerini hatırlayacak olursak, bu kozmik tesirlerin de duygu hayatımızı etkilediğini söyleyebiliriz. İnsan yaşarken, gerçekten, sebebi kendinden olmayan ve böyle kozmik kökenli duygu değişimlerine maruz kalır. İnsana düşen, bu farklı hâletleri hissetmek, tanımak ve onları kontrol altına almaktır.

VARLIKSAL İLKELER

6. BÖLÜM

(Geçen Sayıdan Devam)

KÂİNATIN bütün sorumluluğu tek bir varlığın üzerine yüklenmemiştir; her varlık omuz vermiş ve bu Kozmik Sorumluluk paylaşmıştır.

Varlık tezahür âleminin derinliklerine daldıkça zorlanır ve yüklendiği sorumluluğun kapsamı daralır. Dönüşünde ise, Tezahür Merkezi'ne yaklaştıkça artan bilgisine paralel olarak sorumluluğunun kapsamı genişler. Aslında bir noktadan sonra sorumluluk da ortadan kalkar, çünkü bundan böyle varlık sadece gerekeni yapmaktadır.

SORUMLULUĞUN OLMADIĞI HÂL

Önce Varlık vardı; henüz tezahür etmemiş tek Bir Varlık, tek Bir İrade, tek Bir Bilgi. Kendi içine kapanmış mutlak hareket-sizlik ve sükûnet hâlinde tek Bir nokta. Öz'ünde taşıdığı Varlıksal İlkeler'i yorumlamaya hazır bir Kutsal Tohum, tezahür etmeye razı bir Kurban.

VARLIK BİLDİĞİNDEN SORUMLUDUR İLKESİ

Ancak Varlık henüz iradesini kullanmamış, ilk sebebi yaratmamıştır. Başka bir ifadeyle, ortada hiçbir etki olmadığı için, hiçbir tepki de yoktur, yani Nedenlilik henüz başlamamıştır. Kuşkusuz bu durumda sorumluluk da mevcut değildir. Var Olma ve Var Etme Bilgisi'ne sahip olan bu Kozmik Tohum, tüm varoluşun sorumluluğunu yüklenmeye hazırdır.

SORUMLULUK BAŞLIYOR

Sonra Varlık "Olmayı" diledi. Kozmik Yumurta çatlıyor... Ve Işık Oldu! Görünmeyen Işık, görülür hâle geldi. Merkez'deki Nur zerrelere ayrıldı ve kıvılcım kıvılcım sonsuzluğa dağıldı. Ve bir nabız gibi atan ışıl ışıl kâinat doğdu.

Tezahür öncesi Bir olan

Varlık, tezahür sonrası, çokluk görünümündeki varlığa dönüştü. Böylece statik bir durumda saklı olan sonsuz bir potansiyel enerji, sonsuz varyasyonlar hâlinde dinamizmini ifade eden sonsuz bir kinetik enerji hâline geldi.

Varlıklar özlerinde Seçme Özgürlüğü İlkesi'ne sahip olduklarından, Tezahür Merkezi'nden itibaren diledikleri yönde yola koyuldular. Varlıkların kendi iradeleriyle attıkları ilk adım, aynı zamanda onların sorumluluk yükledikleri ilk an oldu.

VARLIĞIN ÖZÜNDEKİ BİLGİ TEZAHÜR ÂLEMİNDE ÖRTÜLÜR

Tüm varlıklar özlerinde Tanrılık Bilgi'yi taşırlar. Ne var ki, bu Bilgi, varlıklar tezahür edince örtülür; sonsuz parlaklıktaki Nur, tezahür âleminde perde perde

gizlenir. Ancak bu, tezahür sürecinin bir gereğidir. Çünkü varlıklar seçtikleri Kozmik Yön'de ilerlerken, farklı yoğunluklarda tezahür eden zaman ve mekân şartlarıyla karşılaşır. Zaman ve mekân da varlıktır; onlar da Seçme Özgürlüklerine bağlı olarak tezahür âlemine yayılmış olup, diğer varlıklarla karşılaşmaları kaçınılmazdır.

Varlığın özünde taşıdığı Tanrılık Bilgi, çok yoğun zaman ve mekân ortamlarında, çok sisli bir havada ışığın yolu aydınlatamaması gibi, iyice örtülür, varlığın hareketi yavaşlar ve üzerine düşen sorumluluklar azalır. Buna karşılık az yoğun zaman ve mekân şartlarında varlığın özündeki Tanrılık Bilgi, yani Varlıksal İlkeler bütün görkemiyle ışıltıya başlar, varlık hızlanır ve büyük sorumluluklar yüklenir.

VARLIKLARIN BİLGİ VE SORUMLULUK FARKLILIKLARI EŞİTLİK İLKESİNİ BOZMAZ

Varlıkların tezahür âleminde, farklı zaman ve mekân şartları içerisinde, bilgilerini farklı seviyelerde kullanabilmeleri ve buna bağlı olarak farklı kapsamda sorumluluklar yüklenmeleri, yani böylelikle ortaya çıkan hiyerarşi, Varlıksal Eşitlik İlkesi'ni ihlâl etmez. Çünkü özleri bakımından mutlak şekilde eşit olan ve seçtikleri yönde tezahür eden varlıkların, farklı zaman ve mekân ortamlarıyla karşılaşmaları onların eksikliğinden değil, tezahür sürecinin kendisinden kaynaklanır. Ayrıca karşılaşma bütün varlıklar için geçerlidir.

Varlık, içinde bulunduğu her türlü ortamın şartlarına mükemmelen uyabilecek kabiliyette bir yapıya sahiptir. O, bilgisini da-

raltarak sadece bir atomun sorumluluğunu taşıırken, dilerse bilgi seviyesini yükselterek bir gezegeni yönetme sorumluluğunu da yüklenbilir.

VARLIK SADECE KENDİSİNE KARŞI SORUMLUDUR

Varlık Tezahür Merkezi'nden kendi iradesiyle ayrılmış ve kendi seçtiği bir yönde Kozmik Yolculuğu'na başlamıştır. Kâinata ilk hareketi başlatan Varlık, kuşkusuz bunun sorumluluğunu da yüklenmiştir.

Tezahür etmesi için Varlığa dışarıdan hiçbir zorlama yapılmamıştır; varlık dışı hiçbir sistem ona belli bir yönü seçmesini emretmemiştir. Tezahür sürecine katılım kapsamından ya da özgünlüğünden dolayı hiçbir güç ona hesap sormayacak ve yargılamayacaktır. Çok yoğun zaman ve mekân şartlarında bilgi seviyesini düşürerek küçük sorumluluklar aldığı için varlığı cezalandıracak ya da az yoğun zaman ve mekân ortamlarında bilgi seviyesini yükselterek büyük sorumluluklar yüklediği için de varlığı ödüllendirecek bir sistem kesinlikle mevcut değildir.

Varlık kâinat içerisindeki hareketlerinden dolayı mutlak olarak sadece kendisine karşı sorumludur, zaten kendi dışında herhangi bir varlık da yoktur.

VARLIK BİLDİĞİNDEN SORUMLUDUR

Kâinat bir Hizmet ve Vazife ortamıdır. Her varlık tezahür ederek bu Kozmik Vazife'nin kendisine düşen payıyla meşgul olur. Vazifesini kendi seçen varlık, bilgisini de vazifesine uyacak seviyeye ayarlar. Bu durumda varlık, Kozmik Vazife'nin sadece kendi

bilgisine göre yürüttüğü kısımdan sorumludur; kendi bilgisinin dışında kalan kısımlar varlığın sorumluluğunda değildir. Başka bir ifadeyle, varlık, tezahür sürecine bilgi oranında katılır.

Bütün'ün denge ve ahengi, ancak her varlığın bilgisinin sorumluluğunu yerine getirmesiyle sağlanır. Bilginin sorumluluğunu yerine getirmek demek, varlığın, Kozmik İlke ve Kanunlar'dan kendi seçtiklerini en mükemmel şekilde uygulaması demektir.

"VARLIK BİLDİĞİNDEN SORUMLUDUR" İLKESİNİN ETİK SONUÇLARI

İnsana sorumluluk yükleyen bilgi, kitabî bilgi değil, bizzat uygulanarak ya da derin bir sezgiyle gerçekliği varlık tarafından idrak edilmiş ve hazmedilmiş olan bilgidir. Böyle bir bilgi, hangi kaynaktan gelmiş olursa olsun, artık o insanın öz malı hâline gelmiş ve bir yaşam düsturu olmuştur. Yeri ve zamanı geldiğinde insanın o bilgiyi kullanması gerekir; kullanmadığı takdirde hesap sorulmayı hak eder. Çünkü insan bildiğinden sorumludur.

Hiç kuşkusuz insan bilmediği için yapmadığı ya da bilmeyerek yaptığı hareketlerden dolayı sorumlu tutulamaz.

İnsan, kendisinden daha güçlü bir iradenin tehditleri ya da vaatleriyle yaptığı hareketlerden dolayı da sorumlu değildir. Çünkü insan kendi bildiğine göre değil, o üstün gücün iradesine göre davranmıştır. Bu durumda hesap sorulması gereken taraf, insan değil, insan üzerinde hegemonya kurarak, hareketlerini kendine has metotlarla yönlendiren o zorba iradedir. İnsanın hareketlerinden sorumlu tutulabilmesi için, bi-

lerек davranmış olması gerekir.

Evensel Yardımlaşma ve Dayanışma Kanunu'na dayanarak, varlık, tekâmül etmek için çok gelişmiş bir öğretici sistemin şemsiyesi altına girebilir. Bu durumda o üstün güce yakışan; varlığa karışık, eksik ve hatta yanlış bilgiler vererek şaşkına çevirmek, sert emirleriyle varlığın kendine güvenini kaybettirmek, her davranışını bir kurala bağlayarak sınırlamak, dediğini yaptırmak için korkutmak ya da ödül vaadiyle oyalayarak insani iki yüzlü yapmak değil; apaçık bilgi verdikten sonra varlığı vicdanen özgür bırakmak, ona bilgisini uygulayabileceği bir ortam hazırlamak ve hareketlerinin sorumluluğunu yüklenebilecek şekilde onu güçlendirmekdir.

Bilen insan kasten hata yapmaz; şayet hata yapıyorsa, bu, bilmediğinden ya da şartların elverişsizliğindedir. Yani insan dünya hayatında sürekli sürçüyor ve pek çok hata yapıyorsa, bunun sorumluluğunu tümüyle insana yüklemek insafsızlık olur. Her şeyden önce insan çok yoğun bir zaman ve mekân ortamı

içerisindedir. Kaba bir fizik bedendeki dar şuuruyla, dünyanın ağır maddî titreşimleri karşısında büyük bir savaş vermektedir. İçinde bulunduğu şartlar, özündeki Tanrılık Bilgi'yi dışarıya yansıtmaya engeldir. Kısıtlı şartları ölçüsünde varlıksal tezahüre katılımda bulunan insana hesap sormak değil, onu kutlamak ve kutsamak gerekir.

İnsanın sorumlu tutulabilmesi için iyinin ve kötünün, doğrunun ve yanlışın ne olduğunu bilmesi şarttır. Bu Bilgi ona açıkça verilmediği takdirde, hatalarından dolayı insana hesap sorulamaz. Yapılması ve yapılmaması gereken işlerin upuzun sıralandığı çeşit çeşit listeler vermekle insan gelişmez. İnsan, kendisine Varlıksal İlkeler ve Tekâmül Kanunları açıklanıp, yaptıklarından tamamen kendisinin sorumlu olduğu öğretilince hızla yükselebilir.

İnsan bilerek yaptığı işlerden dolayı sadece kendisine karşı sorumludur. Bilmeden yaptığı ya da yaptırıldığı işlerden dolayı ise hiç kimseye karşı sorumlu değildir. Ayrıca, insanın dışında

onu yargılayacak hiçbir sistem de yoktur. Varlık, hareketlerinden dolayı sürekli olarak eleştirilecek, kınanacak ya da yargılanacak bir tutsak değil, kendi iradesiyle tezahüre katılımda bulunan bir kâinat mimarıdır.

İnsan hür bir varlıktır. Kendi iradesiyle tezahür ederek, kendi bilgisi oranında Kozmik bir Vazife'de rol almıştır ve bu vazifesinde sadece kendisine karşı sorumludur. Yaptığı hatalar vazifesini yavaşlatsa da engellemez, ama bu durum o insana ıstırap verir. Oysa Kozmik Vazife hepimize ait olduğundan, herhangi bir varlığın vazifesini aksatması, hepimizi etkiler. O hâlde varlık olarak aynı öze sahip olduğumuz o kişinin vazifesini aksatıp ıstırap çekmemesi, bundan dolayı kendimizin ve diğer insanların olumsuz yönde etkilenmemesi ve en önemlisi Vazife'nin sekteye uğramaması için Yardımlaşma ve Dayanışma içinde yaşamamız gerekir.

Bilen insan bilmeyen insandan da sorumludur.

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN İZMİRLİLERE DUYURU

● SALI KONFERANSLARI (19.30-21.00)

1 EYLÜL	Birliğin Gücü: Ortak Alanlar	Kenan YILMAZ
8 EYLÜL	Kaçınılmaz Değişime Nasıl Uyum Sağlarız?	Hasan SEZER
15 EYLÜL	Korkular Bizi Nasıl Yönlendiriyor?	Engin EMİR
22 EYLÜL	Devre Sonu ve Büyük Sıçrama ....(M.T.İ.A.D. Üyesi)	Selman GERÇEKSEVER
29 EYLÜL	Yazgının Oluşumu: Seçme Özgürlüğü	Reşat GÜNER

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Demeği, İnönü Caddesi
No:398 B-1 Daniş Apt. Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

MISIR SIRLARI

Anabelle Xou
Çev. Halûk ÖZDEN

(Geçen Sayıdan Devam)

BES:

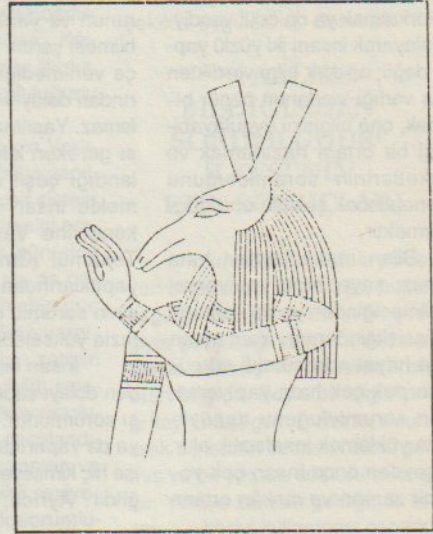
Mısır İmparatorluğu'nun son zamanlarının en popüler olmuş majisyen tanrısı olarak tanımlanır. Klâsik çağ boyunca sevinç güçlerini yeryüzüne indirmiştir. Aslan yüzlü ve sakallı bir cüce olarak temsil edilmiştir. Kayıp hazineleri bulmak ve ticarete başarılı olmak için ondan yardım istenmiştir. Kuyumcuların da koruyucusu olarak bilinir. Oraklar (ruhsal tebliğ) verir, hastalıkları iyileştirir, ülke sınırlarına göz kulak olur ve hayatın bahtsızlıkları ile alay eder.

ÇED:

Koruyucu-Çed, tehlikeli hayvanları ve zehirli böcekleri korur. Genellikle yanı başında çeşitli majik formüller bulunan bir maske ile sembolize edilir, değişik anıtların üzerinde görülür ve önemli bir koruyucu rol oynar. Onun resmini ya da minik bir heykelciğini taşıyan nazarlıklar mutluluk getirici olarak bilinir; onu iki timsahın üstüne oturmuş olarak temsil eden büyük dikme taşlar ise ülkenin güvenliğini garanti ederdi.

NUT:

Gök tanrıçasıdır, kozmosta hüküm sürer. Onu genelde bir fallus takmış ve aslan pençelerine sahip biçimde temsil ederler.

Set

SET (TIFON):

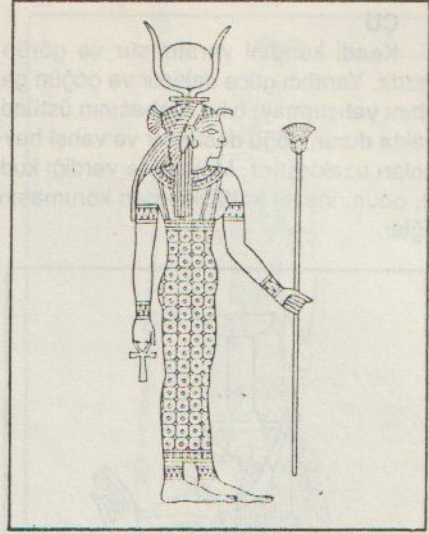
Eşeğe benzer büyük kulaklı bir hayvan olarak temsil edilir. Osiris'in katili olarak bilinir. Menfi güçleri ve geri seviyeli varlıkları uzaklaştırarak çok yararlı bir rol oynar. Aynı zamanda etkili bir şifacıdır. Bazı majisyenler ona Tanrıların Efendisi diye hitap ederler.

O, aynı zamanda atmosferdeki hava vasıtasıyla insanların yeryüzünde yaşamalarını sağlayan hayat nefesidir. İnsanlar o günden itibaren hayat ve ölüm çemberinin içine dalmışlardır. Demek ki Set, Osiris'i (kozmetik insan) ruhsal hayatta öldürmüştür, ancak o, ölümden sonra şayet ilk sağlığını muhafaza edebilmişse yeniden dirilebilir.

Fırtınaların da tanrısıdır (Tayfun sözcüğü "Tifon"dan türemiştir).

Set

Hator

HATOR:

Alınlarında yılan Uraeus'u taşıyan ve perileri animsatan yedi ilâheye verilen isimdir. Boynuzlu inekle temsil edilirler. Hayırses-verdirler ve yeni doğmuş bebeğin üstüne eğilerek ona güzel bir kader hazırlarlar. Dansları ve müzikleri âlemin ahenginin bir ifadesidir ve gelecekle ilgili verdikleri bilgiler insana kendi kaderini belirleme, hatta onu değiştirme imkânı sağlar.

Yunan'daki Afrodite gibi, aşk ve güzellik tanrıçasıdır.

SEKMET:

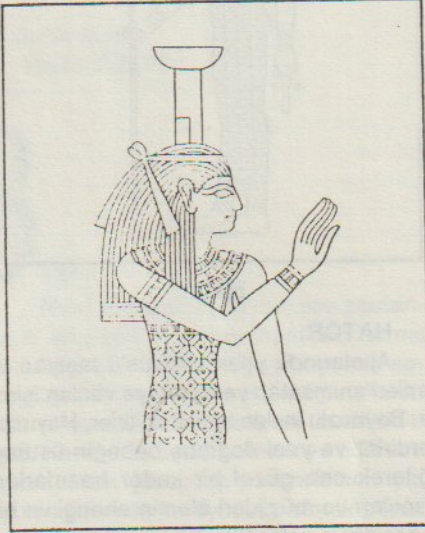
"Korkunç Ana" olarak da tanınır ve dünyanın dört bir tarafına ölüm, veba, açlık ve savaş taşıyan cinlerin yöneticisi olduğuna inanılır. O devreye girdi mi, kötülük dünyayı ele geçirir. Ancak şayet onun hiddeti yatıştırılabilirse, uğursuz güçleri bu kez yararlı hâle dönüşebilir. Hayat emici iken "hayat verici" duruma gelir, alşiminin tanrıçası olur ve bioloğların bilgilerini yönetir. Kozmik gücün bir ifadesidir ve majisyenler onu idare etmeye yönelirler. Kutsal yerleri görüp gözetene de odur.

Sekmet

ÇU

Kendi kendini yaratmıştır ve görünmezdir. Yaratıcı güce sahiptir ve göğün gazabını yatıştırmayı bilir. Arabasının üstünde ayakta durur, göğü destekler ve vahşî hayvanları uzaklaştırır. Majisyene verdiği kudret, onun, insanı kötülüklerden korumasını sağlar.

Neftis

NEFTİS:

İsis'in kız kardeşidir. Osiris'e yeniden hayat verilmesine yardım etmiştir. Yeryüzündeki yaşamı düzenler. İnsanların tabiat nimetlerinden yararlanmaları için doğayı bereketli kılmıştır.

AMON:

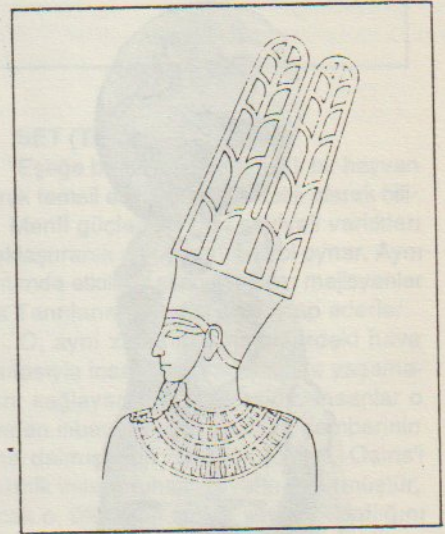
Yunan'daki Zeus'un âdeta Mısır'daki eşidir. Büyük Tanrı olarak da tanımlanır; Amon-Ra da denir. Teb'in tanrısı olan Amon bazen insan, bazen koç veya kaz başıyla temsil edilmiştir. Amon tapınağında ruhsal irtibat vasıtasıyla ondan bilgi alındığı ifade edilir.

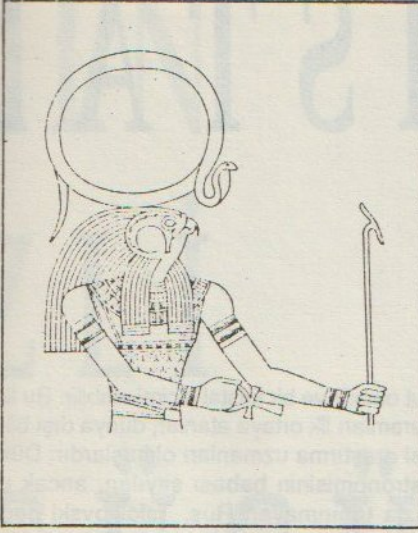
Anubis

ANUBİS:

Çakal başlı tanrı. Mumyalama işlemini yöneten, ölümden sonra ruhları adalet terazisinde tartan odur. Hiç kimse ondan herhangi bir hatasını gizleyemez. Kral ve tanrıların kutsal esasını taşır.

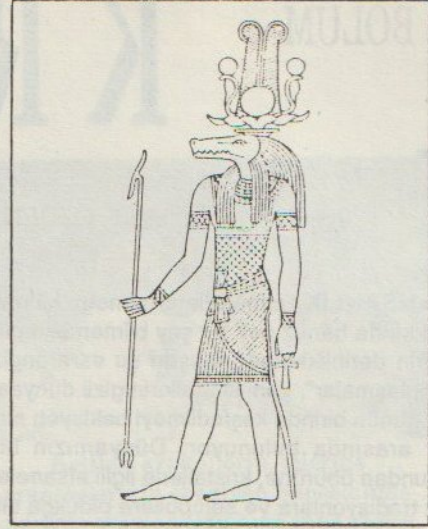
Amon

Ra

RA:

Heliopolis'in Güneş Tanrısıdır. Mısırlılar kendilerine "Ra'nın sürüsü" derlerdi, çünkü onun, insanların yaratıcısı olduğuna inanılırdı. Ra, Osiris'in de babasıdır (arşetipik güneştir).

Sûkos

SÛKOS:

Timsah başlı tanrıdır. Tüm su şehirlerinde saygı ve hürmet görür.

-SON-

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN ANKARALILARA DUYURU

● **SALI KONFERANSLARI (19.30-20.30)**

1 EYLÜL	Uyum Süreci ve Tampon Olaylar	Emre ÜLKER
8 EYLÜL	Uyum ve Ortak Alanlar	Ercüment KAYA
15 EYLÜL	İnsanın Gelişiminde Esneklik ve Uyum	Esen TÜNERİ
22 EYLÜL	Esneklik ve Uyumun Amacı	Emre ÜLKER
29 EYLÜL	Değişim İnsanın Çıkmazları	(M.T.İ.A.D. Üyesi) Özgür SÜZER

● **CUMARTESİ KONFERANSLARI (14.00-16.00)**

5 EYLÜL	Yardımlaşma ve Dayanışma Kavramına Metapsişik Yaklaşım	Selim KARABIYIK
12 EYLÜL	Yardımlaşma ve Dayanışmanın Zorunluluğu	Bahri KAZBEK
19 EYLÜL	Küreselleşme İçin Yardımlaşma ve Dayanışma	Atilla UYSAL
26 EYLÜL	Yardımlaşma ve Dayanışmanın Hizmet ve Vazife Realitesindeki Rolü	İsmet YALÇIN

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Cihan Sk. No:19/12 06430 Sıhhiye/ANKARA

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

1. BÖLÜM

KRİSTALLAR

Halûk ÖZDEN

INSANLIK, minerallerin sonsuz kâinatı hakkında henüz pek bir şey bilmemektedir. Yerin derinliklerinde oluşan şu esrarengiz "katılaşmalar", yani kristallerin gizli dünyası da günün birinde keşfedilmeyi bekleyen sıralar arasında bulunuyor. Dünyamızın bir ucundan öbürüne, kristallerle ilgili efsanelere, tradisyonlara ve sembolere oldukça sık rastlanır. Bunlar uzun bir süre büyü ya da batıl inanç seviyesinde kabul edilerek dışlanmışlardır. Ancak daha sonraları, ilerlemiş bilim, kristallerin oluşumuna ilişkin olarak sürdürülen matematiksel ve fiziksel incelemelerin daha ötesinde birtakım yaklaşımlar olabileceğini fark etmiştir.

TAŞLARIN, TANRILARLA İLETİŞİM KURMAYI SAĞLADIĞINA İNANILAN GARİP GÜÇLERİ

Hayat, bizlere göre karbon ve amino - asitler zinciri üzerine kurulu bir fenomendir. Ancak bilim adamlarının kesin bir ifadesine göre hayat, pekâlâ silisyum bazında da mev-

Atlantislilerin başkenti Poseidonis'te yer alan ilâhî kristal, tanrılarla iletişim kurmayı sağlıyordu.

cut olabilir ve bir kristal biçimi alabilir. Bu tipte kuramları ilk ortaya atanlar, dünya dışı bilimsel araştırma uzmanları olmuşlardır. Dünya astronomisinin babası sayılan, ancak pek fazla tanınmayan Rus, Tsiolkovski geçen yüzyılın sonundan itibaren bu konudan söz edip durmuştu.

O günden bu yana silisyumun ve kuartzların harikulâde yetenekleri keşfedildi. Elektronik ve haberleşme endüstrisi bu değişik "zekâ"ya günlük kullanımda çok daha fazla destek vermektedirler. İnsan ve onun kendine özgü bilgileri tarafından kullanılmış olduğundan ötürü bunu "yapay" olarak nitelendirenler de vardır. Ancak onun bizim dışımızda ve bizim elektronik ara devrelerimiz için içine girmeden de mevcut olamayacağını kim ispatlayabilir ki?

Tradisyona göre taş ve özellikle de kristal, asla hareketsiz (atıl, cansız) değildir. Esas olarak mineralin, insanın içinde yaşadığından hem farklı, hem de onu tamamlayıcı nitelikte bir ruha sahip olduğu bilinmektedir. Zaten kutsal taş, insanın görünmez ile olan tüm bağlantısının temelinde yatan bir olgudur. Günümüzde Katolik ayini, sunağa yerleştirilmiş bulunan ve diğer kutsal eşyalarla yan yana yer alan bir taşın üstünde yapılır. Hristiyanlığın başlangıcında kristaller diğer tüm mineral biçimlerine tercih edilirdi. Neden? Çünkü ister gökten düşmüş, ister madenlerin derinliklerinden koparılıp çıkarılmış olsunlar, taşlar ve özellikle de kristal, tüm beşerî mitolojilerde başlıca rol oynamaktadır. Tıpkı, onun hakkında kayıp bir bilgi olduğunun anımsanışı gibi... Tıpkı Altın Çağ za-

ERİN GİZLİ GÜCÜ

manında mineralden, cehalet yüzünden daha sonraları ilâhlaştırılmış olan âlemler ve enerjilerle bağlantı kurmayı sağlayan "canlı" bir medyum gibi yararlanmayı sağlayan özel birtakım bilgilerin mevcut oluşu gibi...

Atlantis ve Mu ile ilgili tüm tradisyonlar, daha sonraları alşimistlerin (simyagerler) o ünlü Felsefe (ya da Filozof) Taşı'nı kristalize etme denemeleri için araştıracakları bu bilgiyi anımsatırlar. Atlantislilerin başkenti olan Poseidonis'te, söylendiğine göre tanrılarla iletişim kurmayı sağlayan bir ilâhî kristal mevcuttu. Mu ve Gondvana, kutsal bir taşın kristalimsi titreşimlerinden esrarengiz enerjiler çekiyorlardı.

Tarih öncesi uygarlıkları, artık unutulup gitmiş olan bir kristaller majisinin kalıntılarını kullanarak menhirler ve dolmenler dikmişlerdi. Yarı unutulmuş ve bazılarının kötüye kullanarak Altın Çağ'ı sona erdirmiş olmalarından ötürü de yarı lânetlenmiş olan bu bilginin izlerine hemen hemen her yerde rastlamak mümkündür.

Bu gizli bilgilerden geriye kalmış izler hakkında eksiksiz bir çalışma yapılsaydı, çok sayıda ciltten oluşan büyük bir ansiklo-

Keltler, kristallerin, içlerine prenseslerinin ebediyen hapsedilmiş olduğu saraylar olduğuna inanırlardı.

pedi oluştururdu. Mekke'de bulunan Kara Taş (Hacer-i Esvet), eski Keltler'in kristalden yapılmış canlı kalkanları, prenseslerin uyudukları kıymetli silisten (çakmak taşı) saray içlerine ruhların hapsedildiği ya da bizimkinden farklı kâinatları içeren ve bunlara dalabilmek için kaderî lâbirentlerden geçilmesi gereken mineraller...

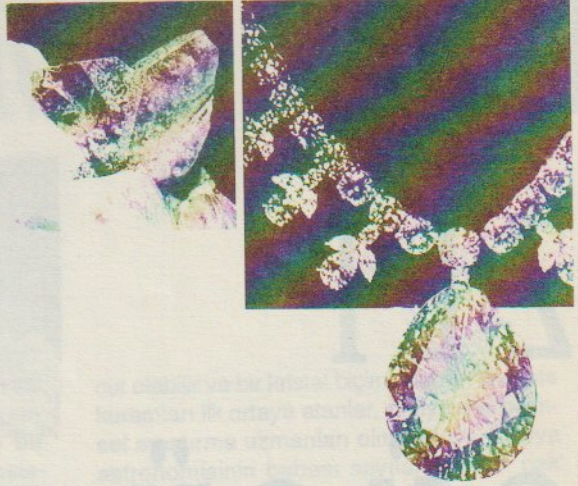
Zümrütün uğursuzluğu, yeşil renkte olmasından mı kaynaklanıyor?

KRİSTALOGRAFI

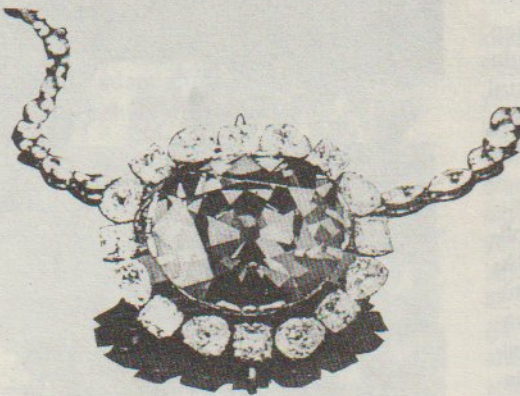
Kristalografi yaklaşık 160 seneden beri kristalleri incelemekte olan bilime verilen isimdir. Ancak bu işi günümüzün giderek daha da karmaşıklaşan âletleri, geleneksel olmayan matematik ve fizik teorileri ve özellikle de aşırı gelişmiş gözlem yöntemleri vasıtasıyla yapmaktadır. Yasalara boyun eğmez gözükken biçimleri gözlemlemekte, ancak bunların yapısı, gelişimi ve yönelik oldukları gaye esrarengizliğini korumaktadır. Zaten bu durum modern bilimin çözümlenemeyen sorunudur. Sebepleri ve sonuçları açıklamakta, ancak asıl "saha", gözünden hep kaçmaktadır. Çok analitik kalmakta ve hareket noktasını yanlış seçtiğinden bütüne ulaşamamakta, diğer bir ifadeyle "ağaç, ormanı gizlemektedir".

Kozmosun derinliğinde karbon değil de silisyum temelli canlı yaratıklar olduğundan hareket edecek olursak, yeryüzü kristallerinde bir hayat, bir "zekâ", bir enerji vardır. Bir form (şekil) dağaları araştırmacısı size

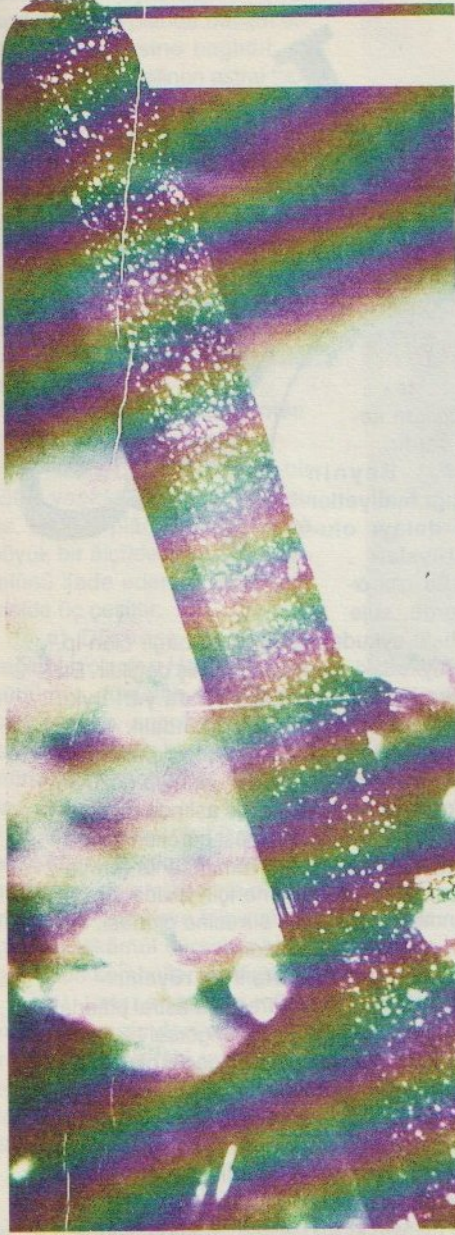

**Kristaller herkese etkiye bulunurlar.
Dünya üstündeki tüm ülkelerde,
onlarda bazı özel kudretler olduğuna inanılır.**

ametist (mavi yakut) ya da beril taşından şu ya da bu katılaşmanın, yakın çevresinde belli etkiler meydana getirdiğini söyleyecektir. Böyle bir cisim varsa, onun çevresindeki havanın iyonizasyonu bile farklılaşmıştır. Duruma göre ve ona yaklaşan insanlara bağlı olarak olumlu ya da olumsuz (zararlı ya da faydalı) tesirler taşıyabilir. Pozitif ya da negatif bir enerji ile "yüklenme" yeteneğine sahiptir. Bu söz sonusu olan yükleme, taşın kendine has gizli güçlerinin ortaya çıkması, serbest kalması yönünde de olabilir; ancak burada bunun dışında, dışarıdan bir etkiyle pozitif ya da negatif tesir yüklenmesi söz konusudur. Taşı traş eden kişinin ona verdiği boya ve içinde bulunmuş olduğu şartlara uygun olarak güçlü bir titreşim aktarıcı ve yayıcı hâline gelmiş olabilir. Uğursuz mücevherlerle alâkalı öyküler ve bunun yanı sıra şans getiren ya da hastalıkları iyileştiren minerallere ilişkin tradisyonlar anımsanmalıdır. Bununla ilgili olarak, Steiner

Ünlü "Hope" Elması. Dünyadaki bu en büyük mavi elmasının üzerindeki lânet neydi?

Taş işçiliği, hayırlı ya da zararlı etkilerin doğmasına neden olabilen, belli esas ve usullere bağlı bir çalışmadır.

Elmas ebedî olarak kabul edilir; çünkü içinde dünya ruhu vardır.

antropozofisinin verilerine (astroloji, kozmobioloji, vs.) uygun olarak toplanmış olan kristalleri kullanan ve ümit vaat eden yeni bir tıbbin doğmuş olduğunu da belirtelim. Litoterapi (taş ile tedavi), hiç şüphesiz, yarınlara açık zihinli doktorunun değerli bir başarı imkânını oluşturacaktır.

Ancak bazı bilim kurgu türü film ya da kitaplarda da aktarılmış olduğu gibi, enerjisinin sırları bilinen bir kristalin bir halk kitlesini ya da tüm bir gezegeni yönetebilmesi, bilimsel açıdan ele alındığında hiç de öyle imkânsız görünmemektedir. Megalitler(*) bilimi, köken bakımından bu türden bir bilgi üzerine kurulmuştur. Bu konuya ilişkin olarak "form dalgaları"ndan, telürizmden söz edilmektedir, ancak söz konusu olan şey, mineralin esrarengiz kudretlerinin sebep ve sonuçlarının tam bilgisine sahip olarak gerçekleştirilen bir kullanımdır.

1980'li yılların başında Sovyet bilim adamları pek akla gelmez ve cesurca bir kırım ortaya attılar. Buna göre, dünyanın merkezinde ne manyetik bir çekirdek, ne de aşırı ısınmış bir magma vardı. Burada on iki yüzlü dev bir kristal yer alıyordu.

Dünyanın göbeğindeki bu taşın köşelerinin ve yüzeylerinin izdüşümleri, gezegenin bazı esrarengiz ya da stratejik noktalarına isabet etmekteydi. Böylece Bermuda, Şeytan Denizi, Sfenks ve Büyük Piramit (Keops), Stonehenge, Şarılman'ın Sarayı (Aix-la chapelle) ve İsa peygamberin doğum yeri olan Beytlehem, duruma göre imtiyazlı ya da

(*) Megalit: Bakır ve Tunç Çağı insanları tarafından dikilmiş büyük taş.

Devamı S. 40'da

RUH ve MADDE 27

RÜYALAR

* AAT JURRIANSE *

İNSANLIK, şuurlu bir varlık hâline geldiği ilk çağlardan beri kendi rüyalarıyla hep ilgilenmiştir. Rüyalar genelde astral yaşamı gözler önüne

oluşmasının temelinde on sebebi vardır:

1. Beynin yaptığı faaliyetlerden dolayı oluşan rüyalar:

Bu gibi örneklerde, süje

çok hafif uykudadır. Şuuruna bağlı olan ip, derin uykudaki gibi iyice çekilmiş değildir. Bu yüzden hafif bir şaşkınlık ya da yarı uyku hâlidir, ancak net bir farkındalık ya da normal düşünce yaşamına ait yorumlaması yoktur. Bu türdeki bir "rüya" ya rüya gözüyle bakılması gereksizdir, çünkü aslında rüya değildir. Bu durum, ilgilenilmesi gereken fiziksel bir sinirliliğin belirtisidir. Tüm tezahür formlarının, fiziksel bir iyileşme için arada sırada dinlenme ya da "uyku" sürecine girmesi, doğanın gereklerinden biridir.

2. Astral hatıralarla ilgili rüyalar:

Bu rüyalar, uyku süresince astral plânda yaşanan, ses ve görüntülerin görsel bir hatırlanışıdır. Bu plân, bedenden geçici olarak ayrılış sırasında genellikle şuurun gelip yerleştiği bir yerdir. Astral dünyayla ilişkili olan bu gibi rüyalar açıkça bilindiği gibi yanıltıcı parlaklıklara ve görüntülere tâbidir. Bunlar ya kişinin astral faaliyetlere olan katılımıyla ilgilidir, ya da uyuyan kişinin, astral ortamda bulunan varlıkların yaptıkları işlere ve genel görünümüne astral bir seyirci olarak katılırken elde ettiği izlenimlerin sadece bir kaydından ibaret olabilir.

3. Gerçek faaliyetlerin hatırlanması şeklindeki rüyalar:

Bu, insanın normal uyanık hâlde yaptığı

serer. Atlantis zamanında insan astral bir şuuruluğa sahipken, bu rüyaları araştıran bir bilim dalı da vardı. Yüzyıllar geçtikçe ve özellikle Atlantis uygarlığının düşüşü ve ardından yıkılışıyla birlikte bu bilim de ortadan kalktı. Günümüzde ise rüyalar ile hastaların durumları arasında bağlantı kurmaya çalışan psikologların ayrı ayrı yaptıkları çalışmalarıyla, bu dal bir parça da olsa canlanmış durumdadır.

Bununla birlikte arada geçen yıllar boyunca rüyalara olan ilgi hiçbir zaman düşüş göstermemiştir. Her uygarlık kendi içinden majisyenler, kâhinler, falcılar ve medyumlar çıkarmıştır. Bu insanlar kraliyet mensuplarına, aydın kesimlere ve sokaktaki insana rüyaları yorumlama gibi bir hizmet görmüşlerdir.

Günümüze dek rüyalara genelde mantal açıdan değil de, astral açıdan yaklaşmıştır. Sonuçta da yıllar geçtikçe bu konunun son derece karmaşık olan yapısını kavrayabilen çok az kişi ortaya çıkmıştır. Rüyalarla ilgilenenler, özellikle bununla ilgili çok ayrıntılı araştırmalar yapan psikologlar, Ezoterik Psikoloji adlı kitabın ikinci cildinde, 493-510. sayfalarında Tibetlilerin yaptığı yorumlardan oldukça yararlanacaklardır.

Kısaca ele almak gerekirse, rüyaların

faaliyetlerini uyku saatleri sırasındaki astral plânda devam ettirme kapasitesine bağlıdır. O zaman rüyalar, bilinen astral tecrübelerin fizik beyne olan kayıtlarından başka bir şey olmayacaktır ve bu da o kişiye yapılmış doğrudan bir yardım niteliği taşıyacaktır. Yine de bu rüyalar dikkatli bir biçimde ele alınmalıdır. Çünkü bunlar hem yanıltıcı görüntülerden hem de bu tür astral seyahatlerde karşılaşılan diğer varlıkların izlenimlerinden etkilenebilirler.

4. Mantal bir yapıda olan rüyalar:

Bu gibi rüyalar, tam bir astral yapıdan oluşanların tersine, mantal plân kaynaklıdır ve büyük bir ölçüde düşünce kontrolünü ifade ederler. Bunlar temelde üç çeşittir:

a) Düşünce dünyasıyla bağlantılı olanlar. Hem eski hem günümüz düşünce dünyalarını kapsayabilir, ancak oluşumları tamamen insan kaynaklıdır ve mümkün merteye her düşüncüyü içerecektir.

b) Geometrik bir yapıda olanlar. Ki bunlarda süje, sembolik kalıpların ve formların, bazen de garip ve ne olduğu hiç anlaşılmayan bir dünyanın bilgisini alır. Bu rüyalar insanın tekâmül süreciyle ve onun gelişen şuurunun sembolleriyle ilişkilidir.

c) Uyku sırasında müritler, sübjektif varlıklar tarafından astral plânda sık sık mantal eğitime tâbi tutulurlar. Düşünce bu öğretileri şuuraltına kaydeder ve birtakım sembolik görüntülerle bazen rüyalara yansıtılabilirler.

5. Astral faaliyetlerle ilgili rüyalar:

İsteyen birçok kişi, kendi yeterliliklerine ve özelliklerine uygun olarak, uyku saatleri sırasında çok çeşitli faaliyetlerde olumlu bir şekilde çalıştırılır. Bu çalışmalar, rüya görenin gelişim düzeyine ve niteliklerine bağlı

RÜYALAR: Astral yaşamdaki izlenimlerimiz

olarak ya bencilce ya da fedakârca gerçekleştirilebilir. Rüyalara yansıyan bu tür faaliyetlerin berraklığı şuur açılışının sürekli oluşuna bağlıdır.

6. Telepatik rüyalar:

Zor anlar sırasında gerçek olaylar bazen telepatik olarak bir insandan başka bir insana nakledilebilmektedir. Düşünce bunu genellikle şuuraltına kaydeder ve sadece uyku sırasında görülen bir rüyaya yansıtılır. Başka insanların başına gelmiş ve telepatik olarak kaydedilmiş olabilen olayları, daha sonradan, rüya gören kişi onları kendi tecrübeleri olarak yorumlayabilir.

Daha yakın ve şuurulu ruh bağlantısı kişilerle ilişkili olarak dört tip rüya vardır. Ruh düzeyindeki tecrübeleri düşünce tarafından kaydedilir. Oradan da beyne nakledilir ve bu izlenim daha sonra kişinin rüyalarına yansıtılabilir.

Devamı S. 32'de

Zıtlıklar Birleşmek Üzere

Ayhan TOLAYBENK

DÜNYA insanlığı bugün bir bilgi bütünlüğüne doğru hızla ilerlerken, ben'den, sen'den, ayrıntılardan soyutlanmak zorundadır. Çünkü yakın bir gelecekte bağlanacağımız Bilgi'nin niteliği saftır, yalındır, sembolsüzdür ama ağırdır. Bu türden özsel bilgilere yanaşabilmek için, matematiksel bir ifadeyle, tümevarımlar yapmak gerekmektedir.

20. yy'ın son çeyreğine girene kadar insanlar kendi seçme özgürlükleri sonucu ayrıntılara, parçalara girmişler, bu girişimin doğal bir gereği olarak da bireyselliklerini, farklı oluşlarını, kendilerini yaşayışlarını son derece yükseltmişlerdir. Bu yöneliş toplumsal yaşamda etkisini göstermiş, ama en belirgin biçimde bilim ve teknolojiye yansımış, maddenin mümkün olabilen en derin boyutlarına kadar el atılmış ve incelenmiştir. Ortaya çıkan yeni yeni sonuçlar, insanları yeni yapılanmalara ve refahı öne alan yeniliklere götürmüştür.

Fiziksel alandaki yaratışa katkı süreci sırasında doğal olarak birlik ve bütünlük kavramından uzaklaşmıştır. Dünya denen terazide insanın bir kefedeki bedensel yapısı ve ihtiyaçları ağır basarken, diğer bir kefedeki ruhsal yanı çok hafif kalmış, dolayısıyla dengeler yitirilmiştir. Toplumu ayrı kendisini ayrı sanan, farklı olmayı başarmış, sadece kendi yağıyla kavrulmayı becerebilen, toplumun değil kendi çıkarını ön plâna çıkartmayı düşünen bir insan tipi üretilmiştir. Böyle bir birey olmanın büyük bir avantaj olduğu empoze edilmiştir. Tümel bilgiye bu türden bir yaklaşımla ulaşmak isteyen varlık gruplarını eleştirmek söz konusu değildir. Sadece böyle bir olgunun var olduğu ortaya konmak istenmektedir.

Bireysellikten Plân Anlayışına

Dünyanın günümüze dek tâbi olduğu farklı farklı plânsal eğitimler ve zamanmekân niteliği, insanların, kendilerini ayrı ayrı varlıklar olarak görmelerini destekle-

miştir. Herbir plân kendisine ait plânsal bilgiyi uygulamak için dünya gezegenine yansımış durumdadır. Gezegeneğimizin içinde bulunduğu karmaşa, şaşkınlık ve farklı realiteler savaşının nedenlerinden birisi de budur. Ama amaç bu değişik bilgi yu-maklarının birbirlerini iterek, engelleyerek ya da tokuşarak deney sahibi olmaları değildir. Hedef, bu okulda uygulama olanağı bulan plânların birbirlerine karşı tam bir esneklik, uyum ve hoşgörü göstererek kendi hedeflerine ulaşmalarıdır.

Kuşkusuz bu farklılık ve çeşitlilik sonsuza dek sürecektir. Her okulun, öğrencilerini mezun edeceği gün olduğu gibi, dünya da böyle bir geleceğe hazırlanmaktadır. Âlemlerin Rabbi'ne ait Tek Plânın yürürlüğe konma süreci başladığı için, farklı dersler gören plânlar zamanın hızlanmasıyla birlikte tezlerini en kısa sürede bitirme yoğunluğuna girmişlerdir. Koltuk altlarındaki bilgi yığınlarını bekleyen bir rektör var. Bu rektör, vazife yapma hakkına sahip plânları bir devre boyunca beklemiştir. Ama unutmamak gerekir ki bu rektörün

de üniversitenin bütünü için belirlemiş olduğu bir hedefi vardır. Onun da kendine ait bir plâni var ve bu plânın gerçekleşmesi için de ikincil derecedeki plânların bitirilmiş olması gerekmektedir.

Dünyanın artık tek bir ortak ev olduğu düşüncesine çok zor ve acı tecrübelerden, mücadelelerden ve savaşlardan sonra ulaşılmaktadır. Bu uğurda nice varlık grubu gezegenimiz üzerinde deneylerde bulunmuş ve bu görevleri kendi benlerine değil, kendilerinin de içinde olduğu evrensel bütünlüğe karşı duydukları sorumluluk içinde yapmışlardır.

Işın garibi şudur ki, özünde taşıdığı evrensel ilkeleri yeniden tanıyabilmek için varlık büyük ıstıraplara ve darlıklara girmektedir. Bu olgu ise o muhteşem, o dile gelmeyen seçme özgürlüğünün doğal bir görünümüdür. Hiçbir varlık, yaptığı bir işten, üstlenmiş olduğu kozmik görevden dolayı başka bir varlığı eleştirme hakkına sahip değildir. Onu sadece gözlemleyebilir, kendisine yönelik bir değerlendirmeye ulaşabilir, sonuçlarından yararlanabilir ya da kendisindeki bilgiyi paylaşımına sokarak uyarılarda bulunabilir. Ama sadece bulunabilir. Bildiği şeyleri başkasına empoze edemez. Bu empoze edemeyişe rabler de dahildir.

Varlık İstek ve İhtiyaç İçindir

Her istek, her yöneliş bizler sonucunu somut olarak göremesek bile koskoca evrende tüm varlık sistemlerini harekete geçirir. Özde bir ve aynı olan, kaynakdaşlığı paylaşan diğer sistemler, bu isteğin karşılanması için hizmet ve yardımlaşma yarışına girerler. Çünkü kendisine ait bir ihtiyaç içinde bulunan bir varlık, aynı zamanda Bütüne de ait bir ihtiyacın peşine düşmüştür.

**Bütün zıtlıklar bütünden bir parça taşır
ve aynı bütünde birleşeklerdir.**

Her şey bütünsel evren içinde ve her şey bir olan Varlık için olduğuna göre bu ihtiyacın karşılanması diye bir durum söz konusu değildir. Daha serbest boyutlarda, daha süptil ortamlarda yaşayan varlıkların ve rablerin görevi de, dar boyutlarda evrene hizmet işini yüklenmiş olan varlıklara yardım etmektir.

Nitekim istek ve ihtiyaçların karşılanamadığı bir evrende düzen ve uyumdan söz etmek mümkün değildir. Her varlığın ihtiyacı karşılandığı sürece ancak, evrensel bir barıştan ve birlikten söz edebiliriz. İsterseniz nefret edin, isterseniz öldürürcesine aşık olun, isterseniz tek başınıza kalın, isterseniz katliamlar yapın. Her şey, her varlık bu istek ve ihtiyaçlarınız doğrultusunda, belirli bir amaca yönelik olarak ayaklarınızın altına serilir. Hiçbir varlığın eli havada asılı bırakılmaz. Varlıklar için gezegenler, galaksiler yaratılır. Çünkü bizler ne istersek isteyelim, ne yaparsak yapalım evrensel gelişime katkıda bulunmaktan başka bir şey yapamayız. Bir olan Varlığı maddesel görünümlere bürüyerek ortaya çıkarıyoruz. Bizler deney yapan varlıklarız. Lâboratuvar dersinde lâboratuvara girdiği için

hiçbir öğrenci suçlanamaz. Her lâboratuvar ise bir hata yapma ve doğruyu bulma yeridir.

Dünya insanı, öylesine dar boyutlu bir ortamda görev yapmaktadır ki, kendisinden iyice uzaklaştırılmıştır. Hiçbir kimse, dünya gibi çok geri, şuurların büyük ölçüde daraltıldığı, çetin bir deneme yerini seçtiği, evren işçiliğini burada yaptığı için insanı cezalandıramaz, alına günahkâr damgası yapıştıramaz. Buna hiçbir Zeus'un hakkı yoktur.

Bir fahişeyi fahişelik yapıyor diye yerin dibine batırmak yerine, o varlığı, toplumun böyle bir ihtiyacını karşılayabilecek cesarete sahip bir insan olarak bedenlendiği için alından öpmek gerekir. Her gittiğimiz

yere beraberce sürüklediğimiz, tamamen yanıltıcı niteliklere sahip önyargılarla birileri hakkında verdiğimiz kararlar tamamen göreceli, değışkendir. Çünkü bizler o genişlikte kapasiteli varlıklar değiliz. Kimin ne yapmakta olduğunu bilebilecek durumda değiliz. Yaşamları boyunca günah ve sevap kavramını ön plânda tutan insanlar, bu ikilemi kendisinden soyutlayarak, koşullandırmaya bağlı kalmadan yaşayan insanları hiçbir zaman anlayamayacaklardır. Ama bu iki insan tipi birarada, birbirine anlayış göstererek yaşayabilir. Yeter ki aralarında ortak uyum alanları yaratmayı düşünebilsinler.

Şimdiye kadar kendilerine özgü farklı alanlarda gelişen insanlık, 21. yy'a gir-

meden büyük bir ortak alana bağlanacaktır. Zaten bu devre insanına yakışan da bu olacaktır. Çevremizdeki insanlar ya da toplumlar için koyduğumuz yapay etiketleri yırtıp sadece bir insan ya da varlık olarak görmemiz, yaptıklarından dolayı eleştirmek yerine, yanlış (yanlış da sadece bize göredir) yapmalarına hak tanımamız gerekecektir.

Hızla bir Birliğe giderken, bu geçişi en az ıstırapla gerçekleştirmek için bizleri ayrıntılara boğan, parçalayan ve bölen bilgileri, değerleri, önyargıları ve darlıkları bir kenara bırakmak zorundayız. Tek bir parçadan oluşan evrenle başka türlü nasıl birleşebiliriz ki?

RÜYALAR Baştarafı S.29'da

7. Ruh tarafından canlandırılmış rüyalar:

Fiziksel olarak şuurlu insana belirli bir talimat, uyarı ya da emir vermek için ruh tarafından gerçekleştirilen sembolik bir gösterebilir.

8. Grup çalışmasıyla ilgili rüyalar:

Bu tür rüyalarda ruh, fiziksel varlığını grup faaliyetleri yönünde eğitime tâbi tutar. Grup üyelerine rehberlik etmek amacıyla kullanılan, geçmişe ait çok sayıda mistik yazılar bu yapıda olan rüya tecrübelerinin kayıtlarıdır.

9. Öğretilerin kayıtları olan rüyalar:

Mürşidin verdiği öğretilerle ilgilidir. Ancak mürşit bunları ruha gönderir. Daha sonra ruh onları düşünceye yerleştirir ve burada beyne yansımaları için düşünce formlarına dönüştürülür. Müridin tepkisi ise, onun man-

tal gelişimine bağlıdır, ki bu ayrıca öğretileri doğru yorumlama durumunu belirleyecektir.

10. İlahî Plânlı bağlantılı rüyalar:

Belirli durumlarda bir mürşit, gelişmiş bir müridiyle sürekli olarak rüyasında haberleşebilir. Şuurlanma sürdükçe öğrenci bu "rüya"yı ruhsal bir mesaj ya da ilham olarak değerlendirecek, bu yüzden bunlara büyük bir önem verecektir. Bu, ruh ile beyin arasında söz konusu olan doğrudan iletişim hattının diğer bir görüntüsünü oluşturur.

Yukarıdaki anlatımlarla, sadece bunun ne kadar karmaşık olduğuna dair bir fikir vermek amacıyla çeşitli türdeki rüyalar kabataslak bir biçimde ele alınmıştır. Ve bunlar, rüyaların dünyasını açıklığa kavuşturmak ve analiz etmek için girişimler yapıldığında, göz önünde tutulması gereken çok sayıda elmas yüzünden sadece birkaç tanesidir.

Esneklik ve Uyum İçin

ŞUURALTI KONTROLÜ

Ergün ARIKDAL

İÇİNDE bulunduğumuz günler devre sonlarında yaşanan özel gündür. Büyük Değişim'in sahipleri olan Yüce Sorumlular, Dünya Okulu'nu bir üst realiteye yükseletmeyi hedeflemişlerdir.

Bu nedenle işe yaramayan, yükselmemizi engelleyen, sırtımızda bir yük hâline gelmiş çeşitli kabuklarımızı döktürtecek gerilim ve dejenerasyon alanları ile karşı karşıya kalmamız mukadder bir sonuç olarak ortaya çıkmaktadır.

Dünyanın ulaşmaya mecbur olduğu "Büyük Değişim"e ayak uydurabilmemiz için esneyerek, sabırla uyum sağlamaktan başka çare kalmamıştır.

Şu sıralar bütün dünya toplumları kendi ihtiyaçlarına göre topyekün ve küresel bir uyanışını gerçekleştirebilmesi yani "kabuklarının" dökülebilmesi için çok çeşitli gerilim alanlarının etkisi altında tutulmaktadır ve hiç kuşkusuz bazı bölgelerdeki, fazla kalın ve sertleşmiş kabuklar, gerilim alanı baskılarının daha da yoğunlaşmasına neden olmaktadır ve

olacaktır.

Günlük hayatımız içinde birtakım gerilimler had safhaya geliyorsa, bilelim ki değişime doğru bir hızımız var ve belli bir süre sonra gerilime neden olan yönümüz bir değişime, bir tadilâta uğrayacak.

Had safhaya ulaşan gerilim değişim içindir. Bu gerilimin bizden istediği etki alanını kaçırmadan, korkmadan, hafifletmeden yaşamak gerekir. Bizi çok rahatsız eden, inciten, ürküten olayların üst üste tekrarı söz konusu olduğunda büyük bir dikkat hâli ile konunun üzerine gidip, olayı üçüncü bir şahıs gibi zaman zaman dışarıdan seyrederek bizden ne istediğini ya da hangi yönümüzü değiştirmeye çalıştığını izlemekte büyük yarar vardır. Bu durumlarda duylara yapılan basıncı duyu imiş gibi o acıyı, o hayal kırıklığını, o sıkıntıyı hiç değişime uğratmadan tam anlamıyla yaşamak gerekir ki, bizi değiştirebilsin.

Her Türlü Duyusal ve Duygusal Basıncı Esnetmek

Pozitif ile, negatif ile her türlü duyusal ve duygusal ba-

sınca karşı kendimizi hazırlamalıyız. Sevinci nasıl karşılıyorsa, kederi de aynı şekilde sindirmemiz ve bizi genişletmesine, esnetmesine izin vermemiz kendi gelişimimiz açısından çok önemlidir.

Bir kumaşın yalnız ön yüzü olmaz. Kumaş tersi ve düzü ile bir bütündür. Öyleyse bizler de hem acıya, hem sevince aynı tepkiyi verebileceğimiz direnç noktasına kadar sınınmak, çeşitli eprövlere cevap vermek zorunda olan varlıklar olduğumuzu en baştan kabul etmeliyiz. Bu kabullenişin bir başka adı da "Rabb'e teslimiyettir".

Böylesi bir teslimiyetin arkasından gelecek olan bilgi; duyu ve duyguların kontrolü ile ilgilidir. Sevinci de acıyı da sonuna kadar yani bizde nötr bir hâl oluşuncaya kadar yaşamak gerekir. Bu ön çalışmalar duyu ve duygularda globalliğe geçişin ilk çalışmalarıdır. Gelecekteki Birlik Şuuru'na geçiş ancak bu basamakları bir bir çıkarmaya azmedenler için mümkün olabilecektir.

Duyu ve duyguların esaretinden kurtulmakla ilgili olarak en iyi örneklerden biri de Buda'dır. Buda, bedenine ait duyguların meydana getirdiği

baskılar karşısında her türlü esnekliği denemiş bir varlıktır.

Bedenden ve arzulardan kurtulmanın asıl teması, esnekliği bütünüyle yaşamaktır. Her türlü sıkışmaya karşı alanlar yarata yarata, hiçbir şeyin baskı hâline getirilmeyeceği bir aşama da mevcuttur. Yogizmin temelinde **Evensel Esneklik İlkesi** vardır. Gerçek bir yogi, bedeninde iç ve dış baskılarına karşı ortak alanlar meydana getirebilecek güçte bir varlıktır. Bazı yeteneklerle gösteri yapan Hint fakiri ile gerçek yogiyi karıştırmamak gerekir. Yogiliğin esasında, global olarak bütün etkileri esnetmek vardır. Günlerce aç kalabilir, uyumayabilir, dinlenemeyebilir yani dünyanın yatay tesirlerini hiç almayabilir.

Beden duyu ve duygularından örülüdür. Bu örgüyü çözmek için duyu ve duygu kontrolü şarttır. Çünkü kendi bedenini kontrol edebilen bir insan çevresini de kontrol eder. Çevresini kontrol eden ulusunu; ulusunu kontrol eden dünyayı kontrol eder.

Bizi hâkimiyeti altına almaya çalışan **gerilim alanları** dışsal ve içsel olmak üzere iki türdür. Dış olayların baskısı ile karşılaştığımız gibi, kendi varlığımızdan gelen iç baskılarla da karşılaşırız.

İç baskılarımızın büyük bir kısmı şuuraltı ile ilgilidir. Öyleyse şuuraltı düzenlemesinin büyük önemi vardır.

Şuuraltı Nedir?

Şuuraltı, materyalist bir doktrin sahibi olan Freud'un ifade ettiği gibi kalabalıkların, fazlalıkların, beğenilmeyen, istenmeyen şeylerin tıklıldığı, atıldığı bir kiler, bir depo ve hoşumuza gitmeyen şeyleri içine bastırdığımız, şuur düzeyinde kurtul-

mak istediğimiz ne varsa içine tıktığımız, oldukça aşağılanan bir yer değildir.

Asıl şuuraltı anlayışı daha ziyade Bergson'la başlayan ruha, sezgiye ve spiritüel anlayışa dayalı bir şuuraltı anlayışıdır. Bu şuuraltı, beğenilmeyen, itilen, atılan, hoşumuza gitmeyen bir ambar, bir kiler değil, tam aksine; henüz yüceliği ve iyiliği hakkında tam bir sonuca varamadığımız bilgilerimizin, hislerimizin, sezgilerimizin, kendimizden, insanlardan, doğadan almış olduğumuz tesirlerin henüz çözümlenmemiş, bakir bir şekilde depolandığı bir yer olarak kabul edilir.

Şuuraltını nasıl anlarsak anlayalım, her iki hâlde de psikosomatik rahatsızlıkların kökünde şuuraltına itilmiş, refuze edilmiş, birtakım tatmin edilmemiş duyguların, arzuların, yarım bırakılmış edimlerin rolleri çok fazladır. Şuuraltına itmiş olduğumuz ve davranışlarımızı otomatik bir şekilde, fark edilmeden bir biçimde yönlendiren şuuraltı yüklerinin de zaman zaman etkisi altında kalırız. Bu yükler esnekliği ve uyumu engeller.

Şuuraltı Baskılar Psikik Sağlığımızı Etkiler ve Esnekliğimizi Azaltır

Şuuraltımız, sağlığımızı hem fiziksel, hem psikik bakımdan etkilemesi ve esneme derecemizi düşürmesi bakımından çok önemlidir. Her şeyden önce tatmin edilmemiş olan arzuların, çeşitli kılıklarda veya çeşitli tepkilerde, çeşitli görünümüler altında bedende birtakım yankılar yaptığı artık bilimsel olarak da ispatlanmıştır. Ve nitekim bu kimselerin tedavisi fizikoşimik

metotlarla değil, doğrudan doğruya ruhsal bir terbiyeye tâbi tutulmak suretiyle, şuuraltının bazı noktaları üzerinde ikna edilmesi yoluyla yapılmalıdır. Sonuç olarak bedende kendini gösteren birtakım rahatsızlıklar yahut sinyaller; kökünde söndürülmek, ikna yoluyla transfer edilmek ve başka bir yöne çevrilmek suretiyle somatik araz ortadan kaldırılabılır. Bu tip tedavilere ait literatürlerde binlerce örnek vardır

Şuuraltına itilmiş olan herhangi bir arzu, tatmin edilmediği sürece tatmin yolları arar. Bazı arzular toplumun, ahlâkın, örf ve âdetin kinamaları, ayıplamaları, yasaklamaları sonucu zoraki bir bastırılmaya tâbi tutulur. Halbuki psikik varlığın, bu arzuların tatmin etmek için büyük bir eğilimi de vardır. Yani bir enerji potansiyeli olarak o kişinin şuuraltına yerleşmiştir. Faaliyete geçmemiştir ama aktif hâle geçme arzusu ile kıvrınır. Eğer bu enerjiyi rasyonelize etmezsek, yani onu makul hâle getirmezsek veya onun tatmin şeklini yücelterek aynı plânda değil daha yüksek bir plânda, daha üstün seviyeli bir aksiyon sahasında fiiliyata çıkartamazsak, o bir kompleks, bir düşüm, bir karmaşa hâline gelip şuuraltının bir yerinde minik bir ur gibi kendine mekân tutacaktır. Belki henüz zararı yoktur fakat zamanla hayatın akışı ve dış olayların tekrarından doğan aynı izlenimlerle, aynı tatmin arama metotları üst üste gelmek suretiyle yavaş yavaş kabarmaya başlayacaktır. Çünkü insanın arzuları bir tane değil, bin tanedir. Nefis terbiye edilmediği sürece arzular sonsuz çeşitlilikte ortaya çıkar. Ancak ego yani nefis ve istekler terbiye edilmek suretiyle, süblimine edilmek şartıyla arzuların geri seviyeli olanların-

dan vazgeçip, daha üst seviyeli olanlarına doğru gidilebilir. İnsanın esneklik kazanması ve uyum kabiliyetinin artması böyle olur. Ama realitede kolay kolay bu arzu mekanizmasını ayarlamadığımız, değiştiremediğimiz için günlük yaşamın bize bol bol vermiş olduğu her türlü cazibe ve dejenerasyon alanının da etkisi altında kalarak, daha önce meydana gelmiş komplekse benzer, onu çağırıştırarak mahiyette diğer kompleksler de meydana gelir. Ve psikosomatik rahatsızlıkların basit tipleri de böylece ortaya çıkmaya başlar. Görünürde hiçbir sebep yoktur ama tırnak yemeler, göz seyirmeleri, vücutta birtakım kaşıntılar, el titremeleri, meçhul korkular, aşırı yemek yeme veya hiç yemek yiyeme, hazımsızlıklar, baş ağrıları, migrenler (ki migrenlerin çoğu psikosomatiktir) başlar. Bu rahatsızlıklar kimyasal maddelerle geçmez, çünkü sebepleri psişik temele dayanmaktadır. Bu tip rahatsızlıklar bedensel değil psişik kökenli rahatsızlıklardır.

Birçok saldırganlık duyguları, bütün çeşidi ile nefret duyguları, sistematik şüphecilik (her şeyden kuşkulanmak), sistematik pislik korkusu, mütemadiyen temizlenme arzusu, içten içe durmadan bir şeylerden korkmak, yoldan, kapalı yerden, dağdan, sudan korkmak gibi bütün hâllerin aslı şuurlaltı basıkların kendilerine çıkış yolu arama çabalarıdır.

Kısacası bütün nevrotürlerinin âna nedeni doğrudan doğruya tatmin edilmemiş arzuların şuurlaltı basıcından ileri gelir.

Şuurlaltı basınçların sağlığını nasıl etkilediğini gördük. Bu basınç karakterimize, davranışlarımıza da tesir eder. Saldırğan ya da yumuşak olmamız,

lâfı sözü hep ters anlamamız, özellikle alınganlığımız, sanki itham ediliyormuş gibi birtakım garip davranışların altında yine şuurlaltı şişkinliği, tatmin edilmemiş birtakım arzuların, yerine getirilmemiş eylemlerin, eksik, yarım bırakılmış, deşarj olmamış, boşalmamış, bir kanala bağlanmamış kaba enerjilerin birikmesinden ileri gelen birtakım arızalar vardır. Hatta en candan sevdiğimiz insanlar karşısında bile gerçek samimî davranışlarımızın arasına birtakım kompleksli davranışların karıştığını görürüz. Bu tip düşünce ve davranışları, kendi kendimize zamanla söylememiz, düşünmemiz, itiraf etmemiz, şuurlaltı mızdaki bize yaramayan fazlalıkları nasıl değiştirebiliriz sorusunun cevaplarından birini oluşturur.

Şuurlaltı Temizliği

Şuurlaltı temizleyebilmekte ikinci sorun; bir olayla karşılaştığımız zaman eğer o olaya katılmışsak, gözlemde başlayarak bizzat olaya dokunmaya varıncaya kadar, olay içinde geçirdiğimiz ruh hâllerini gözümüzün önüne getirmekteki başarımızla alâkalıdır. Neler hissediyoruz, hislerimizle vermiş olduğumuz hükümlerin, kararların taraf tutma veya tutmama, objektif kalma veya kalmama dereceleri nelerdir? Bunları incelemekte kişiliğimiz adına çok büyük yararlar vardır. Eğer objektif kalabiliyorsak mesele yok, ama % 95 kalamayız. Muhakkak bir tarafın projektörüne altına gireriz. Sebepi iyi araştırmak lâzım. Bu olayda niçin falan taraftan oldum? Çeşitli sebepler ileri sürülebilir, bu sizin ahlâkî duygunuza, görgü kurallarınıza, hayat anlayışınıza, sevgi veya merhamet duygularınıza uyma-

mıştır da bu yüzden o olayda falan yönü tercih etmişsinizdir.

İnsanlardaki en yaygın kompleks üstün insan olma kompleksidir. Fakat üstünlük kompleksinin bir reaksiyon olarak ortaya çıktığını da unutmamak lâzım. Bu tip bir üstünlük kompleksi de aşağılık kompleksidir. Fakat aşağılık kompleksi iyi tahlil edilirse, herkesin anladığı mânâda bir umacı değildir. Ondan kaçmak yersizdir. Aşağılık kompleksi itici, yönlendirici bir komplekstir. Kendini aciz, cılız, zayıf, yetenezsiz, bilgisiz vs. gören insan bunları ancak bir gözlemden, bir tecrübeden, bir deneyimden sonra fark edebilir. Deneyim geçirmemiş, gözlemede bulunmamış bir insanın bu duygulara sahip olması zordur. Yani nerede kuvvetlidir, nerede zayıftır, nerede bir eksik yanı vardır, nerede bir sıvı yanı vardır? Bunlar fark edilmelidir.

İnsanın bütün bunları anlayabilmesi için deneyimden geçmesi, bizzat yaşaması ve bir gözlemden bulunması lâzım. Birtakım izlenimleri bünyesine sindirmeli ki farkları anlayabilsin ve kendini yenilemek, değiştirmek, Büyük Değişim'e bireysel olarak katılmak için gayret göstersiz.

Kompleksli Davranışların Düzeltilmesi

O hâlde bizim kendimizi aşmamızı ve yenilememizi bu itici ve yapıcı duygu sağlar. Ancak kompleksle duyguyu birbirinden ayırt etmek lâzım. Kompleks olduğu zaman artık iş marazî bir hâle dönmüş, takılma konusu olmuştur. Artık o kişi, kendini hep cüce ve hep aşağılık görür ama duygusunu anlamak ve bu duygunun bizi ileriye doğru fırlatmasına, yara-

tıcılığımıza katkıda bulunmasına izin vermek başka şeydir. Kuşkusuz ki varlığın kendi iç gücünün de kompleksleri tanıma ve değiştirebilmedeki önemi çok büyüktür. Bazıları büyük bir cesaretle, kendilerini düzeltebilmek amacıyla ta içlerine kadar bakmaya cesaret edebilirken, bazılarını da eleştiri dahi getiremezsiniz.

Bir insanın nerede olduğunu bilebilmesi, icra kabiliyetinin, psişik gücünün, dayanma gücünün ve diğer yeteneklerinin neler olduğunu bilebilmesi (kime nazaran ne kadar aşağıda, kime nazaran ne kadar yukarıda olduğunu) bir aşağılık duygusu ölçüsünden ileri gelir ama bu kendini horlamak değildir. İnsan bu duyguyla bilgiyi alır, kendisinin nerede olduğunu anlar ve nereye ulaşması gerektiğini, amacı için neleri yerine getirmesi gerektiğini bilerek, aktif olarak çalışmaya başlar.

Yücelik duygusu da öyledir. Aklımız ve yaptıklarımızı pek beğeniriz. İnsan zekâsına hayranızdır.

Demek ki her ikisi de; aşağılık duygusu da, üstünlük duygusu da insan için gerekli olan itici ve yaptırıcı bir enerji bütünüdür. Ama bunlar kompleks hâline gelirse, işte o zaman karşımıza marazî bir insan tipi çıkar. Ve o insan, hiçbir zaman, insanlarla dost olamaz, insanları sevemez, sadece kendine aşık olur. Bu, büyüklük, üstünlük kompleksine yakalanmış insanın kısa bir tanımıdır. Aşağılık kompleksine yakalanmış insan da böyledir. O da mevcut olan güçlerinin hiç birinin farkında değildir ve devamlı olarak kendini horlamakta, aciz du-

rumda olduğunu ifade etmektedir.

Şimdi önemli bir soru ile karşılaşlıyoruz.

İnsan üstünlük ve aşağılık duygularını kompleks hâline getirmek için ne yapmalıdır?

Önce kendini tanımaya çalışmalıdır.

İnsan olarak nasıl biridir? Yetenekleri ne kadardır? Akli ne dereceye kadar bir sınır içerisinde çalışır? Zekâsının sentez kabiliyeti nedir? Becerileri nelerdir? Kendini nasıl eğitmiştir? Bedene hâkimiyeti ne durumdadır? İnsan bütün bu sorulara yeterli cevaplar verebilecek kadar kendini tanımak zorundadır.

Şuuraltı Terbiye Edilebilir

Şuuraltımızda bize yarayan fazlalıkları atamayız; çünkü atılacak bir fazlalık yoktur. Sadece onları terbiye etmemiz, bu kompleksleri eğitmemiz gerekir.

Bilgi yoluyla, nasihat yoluyla, tavsiye yoluyla, ikna yoluyla, ahlâkî ve töresel örf âdet yoluyla ve özellikle ikna yoluyla, şuuraltımızda, henüz kendisini bir hizaya sokamadığımız, kendisinden yararlanamadığımız bu enerjileri, yararlanacağımız enerjiler hâline getirmemiz lâzımdır. Ancak bu şekilde esneklik kabiliyetimizi artırarak kendimizle ve çevreyle uyum içine girerek ortak alanlar yaratabiliriz.

Şuuraltımızda biriken bu enerjilerden yararlanır hâle geldiğimiz zaman çok güzel kreasyonlar tarzında, birtakım sanatsal yaratmalara varıncaya ka-

dar çok çeşitli bir yelpaze içeren ve bize çok faydalı sonuçlar getiren faaliyetlere başlayabiliriz ve birikmiş enerjimizi yaratıcılıkta kullanabiliriz. Ama önce derdimizin ne olduğunu anlamamız gerekir. Bu noktada samimiyet şarttır. Derdin ne olduğunu anlamak için araştırma yapmalı, bize, dış çevre tarafından söylenen sözleri dikkatle dinlemeli, ruhsal analizlere girmeliyiz. Komplekslerimizin nelerden ibaret olduğunu ve nelerden çıkıp geldiğini anlamak mecburiyetindeyiz. Bunları anladığımız vakit, kökende, yani orijinde mevcut olan marazî durumun karakterini, niteliklerini öğrenmiş olacağız ve ona göre yeni bir biçim vermek zorunda kalacağız. Yaramayan enerji diye bir şey yoktur, onu yaramaz hâle getiren bizim kendi düşüncelerimizdir. Kendi bilgisizliğimizden doğan birtakım ters davranışlarımızdan, o enerji ters ve kullanılmaz bir hâle gelmiştir. Her şey faydalı ve iyidir. Onu kötü yapan, tamamen bizim tutumumuzdur.

Demek ki, eğer istersek esnekliğimizi engelleyen, bizi uyumsuz yapan ve komplekslere sebep olan şuuraltı birikimlerimizi eğiterek faydalı bir biçimde kullanabilir ve bu enerji birikimini yaratıcılıkta ve çeşitli hizmet alanlarında kullanarak, hem kendimize, hem çevremize yararlı çalışma alanları üretebilir, ortak alanlar oluşturabiliriz.

Yeni Çağ, insanın duygularına hâkim olmayı öğrenerek esneyebilmesi, önce bu tip iç çalışmalara gereken önemi vermesi ile gerçekleşecektir.

Yağmurun ve Depremin Getirdiği

Hürriyet KALALI

YAZIN ortasında çok kuvvetli, normal sayılamayacak yağmurlar yaşadık. Zemin katların birçoğunu su bastı. Çukur yerlerdeki araba parkları sularla doldu ve bir kısım insanlar birkaç saat içinde büyük maddî zararlara ve psikolojik basınçlara maruz kaldılar. Yağmurun aniden yoğunlaşması ve olası sonuçları düşünmeye meydan bırakmadan tahribatını yapması ve ancak olup bittikten sonra insanların farkına varması da önemliydi. Yani kimse bu kadarını beklemiyordu.

Daha da beklenmedik durumlar yaşadı insanlar; gözlemlenen bir evde şu olaylar geçmiş: Birinci katta, yerden 1.5 m yükseklikteki bir ev, yağmurdan direkt etkilenmesi imkânsız. Bunun rahatlığıyla oturuyorlar. Misafirleri var, bacanağını çağırmış, bir gün sonra çocuklarının daha evvel yapılan sünnetleri için okunacak mevlite hazırlık yapmak üze-

re Cuma akşamından biraraya gelmişler. Bütün program tamam, insanlar çağırılmış, Cumartesi evi son kez temizleyip mevlite hazır hâle getirecekler. Yağmur ve şimşekler giderek şiddetleniyor. Belki bir gözlem konusu ama tehdit konusu değil. Evin hanımı, salonun kapalı balkonundan sular sızdığını, ama sızıntıdan öte bir baskıyla suların geldiğini fark ediyor, eşini uyarıyor. Eşi balkon kapısını açınca, balkonda kırk santim kadar yükselmiş sular, salona doluyor. Şaşkınlık ve telâşla, bir kovayla balkona çıkıp arkadan kapıyı kapatıyor ve balkondaki suyu boşaltmaya çalışıyor. O sırada eşi bağıriyor. Mutfak ve odalardaki balkonlardaki sular da içeri dolmaya başlıyorlar. Evdeki insanlar ne kadar çabalarsa da hiçbir çare vermiyor, bütün evi su kaplıyor. Evdeki insanlarda büyük bir şok. On, on beş dakika içinde ve nasıl geliştiği, nasıl olduğu bilinmeyen bir şekilde, evin içi bir kaosa sürükleniyor. Aile daha fazla dayanamayıp bütün apartmandan yardım istiyor. Kontrolü kaybetmiş, ağlayan bağıran bir kadınla, ne olduğu ve niye olduğu noktasına bir saplan-

tı olarak takılıp kalmış bir erkek; ikisi de tutulmuş hâldeler. Apartmandaki insanlar gece on ikide koşturuyorlar ve suyu boşaltma çabası başlıyor. Kalabalığın etkisiyle, evdeki bütün eşya havalandırılıyor ve bir saat sonra ev ardiye hâline getiriliyor. Ev, bir buçuk saat öncesine göre, oturulan, bir gün sonra mevlit için konuk ağırlayacağı bir ev değil, sular içinde bir depo manzarası vermektedir. Erkeğin biraz zaman geçtikten sonraki tepkisi, çatının ve üst kat balkonlarının giderlerinin tıkanmış olduğundan dolayı geriye bastığını görüyor ve hiddetle balkon giderlerini çimento ile dolduracağını söylüyor!

Her Olay Ortak Alanlar Kurulmasına Hizmet İçindir

Herhangi bir durumu muhafaza edebilmenin tamamen imkânsızlaşacağı günlere ilerliyoruz.

Buna benzer çok sayıda olayın çok geniş bir gözlem alanı yaratarak oluştuğunu ve insanlarda esnekliği ve uyum yeteneğini artırıcı, Yardımlaşma ve Dayanışma pratikleri yaptırarak

bir ortak alan içinde bizleri tutucu bir genel tesirinin ya da anlamının olduğunu söyleyebiliriz.

Anlayışımıza göre her olay, varlığı ortak alanlar içinde bir hedefe yönelten etken olarak mânâlıdır ve bu yüzden esnekliğimizi artırır, uyum yeteneğimizi geliştirir. Çünkü uyum demek ortak alan demektir.

Dünyadaki bütün tabiat olayları, depremler, sel felâketleri, yanardağ püskürmeleri, bütün sosyal olaylar, savaşlar, hepsi istisnasız olarak insanları ortak bir alan içinde belli bir süre tutarak belirli tesirler altında bırakmak amacıyla yöneliktir. California'da 7.4 şiddetinde bir deprem oldu, büyük bir eyalette yaşayan milyonlarca insan, Edgar Cayce'nin ve daha birçoklarının kehanetlerini hatırladılar. Kendilerini ayrımsanmış hâlde hissettiren, bütün benlik endişelerini hep beraber göz önüne getirdiler. Analizini yaptılar. Hep beraber bireysel gidişlerinin mânâsızlığını hissettiler, hayatlarında topyekün değişmesi gereken anlayışlarının olduğunu düşündüler. Düşündükleri, nüansları değişik olsa da aynı şeydi. İşte Ortak Alan budur.

Varlık Sabit ve Değişmez Yaratılıştaki Değildir

Daha çok anladılar ki, insanın en büyük problemi,

kendi oluşturduğu değerleri koruyarak çevresiyle uyum içinde yaşayabilme ısrarındır. Halbuki, gelişen hayat olayları, insanların kendilerine atfettiği bütün değer yargılarını boşa çıkartmakta ve insan esasen bugünkü anlayışını yarın beğenmemektedir. İş böyleyken, neden içinde bulunduğumuz hayatla uyumlanamamanın sebebini hep kendi dışımızdaki insan ve olaylarda buluruz? Çünkü kendi dışımızı uyumsuzluğun sebebi olarak gördüğümüz sürece kendimize atfettiğimiz sabit bir değer vardır. Ve o sabit nokta hükmün oluşturulmasında bir işaret olarak kabul edilmektedir. Halbuki bu eşyanın tabiatı gereği mümkün değildir. Her şey sürekli değişmekte, başkalaşmakta, dönüşüme uğramaktadır. Buna insan varlığı, bütün duygu ve düşünce dünyasıyla dahildir. Öyleyse sabit bir nokta, değişmez bir anlayış yakalamadan verdiğimiz her hüküm, bir kıymetsizliği ifade edecektir.

Varoluşumuz Bütünsel Bir Varoluştur

Yani insan diğer varlıktan kopuk, bağımsız, ayrıcalıklı bir konumda değil, bir bütünsellik içinde hareket eden bir birlikte varoluşu içerir. Yani her birimizin varoluşu diğer varoluştan ayrı olarak değerlendirilemez.

Hayatın akışı içinde

sadece sınırsız kozmik varlığın devinimi ve dönüşümü var. Bu hayatın doğallığıdır. Hayatın özü ve esasıdır, ve bizler de aslında öyleyiz. Başka türlü bizi anlamamız anlamına gelirdi. Yani varoluşumuzla mutlak anlamdaki devinim ve dönüşüm aynı anlama gelmektedir.

İşte şuurluluğu bir benlik şuuru şeklinde tezahür etmiş olan biz insan varlıklarının bu gerçeği kabul etmesi, geçici bir zaman-mekân aralığının bir sonucu olan benlik duygusundan kaynaklanmaktadır.

Benlik Reel Olmayan Bir Fenomendir

Birbirimizden farklı ve birbirimizin ayırıcılığında oluşumuz, sen ve ben gerçekliğini harekete geçirmiş, yarattığımız ve adına da kültür dediğimiz çok çeşitli tortularla da bu benliği sağlamlaştırmak gayreti içinde olmuşuz. Bir süre sonra zaten kendisi bir yanılgı olan benlik, değişik değer yargıları jelatinleri içinde iyice gelişmiş ve vazgeçilmez bir moda hâline gelmiştir. Halbuki insanı değer yargılarına bağlı olarak ayıran her benlik tipi bir kabuktan ibarettir.

Tekrar etmek gerekirse, bizler belli bir zaman-mekân aralığında tezahür etmiş varlıklar olarak, çokluğu birliğin, bütünselliğin paradoksu kabul etmiş ve bu

Devamı S. 43'de

KENDİSİ OLMAK

Lord NORTHBOURNE

SİZ arızî olarak değil, esas olarak nesiniz? Yani bir kasap, fırıncı ya da mum üreticisi olarak değil de "kendi başınıza" nesiniz? Bu soruya yanıt vereceğinizden emin olmadan önce kendiniz olmaya çabalamanız yarsızdır.

Gerçekten de Tanrı'nın kendi suretinde yarattığı, yeryüzünde O'nu temsil etmek üzere seçilmiş ve bu işlevin yerine getirilebilmesi için hareket ve düşüncelerinizde göreceli bir özgürlükle donatılmış (bu özgürlük tüm sınırlardan bağımsızlığın yalnızca Tanrı'ya özgü oluşunu, aynı zamanda da bizim yanılmaya mahkûm olduğumuzu yansıtır) bir varlık mısınız? Esas olarak bu musunuz, yoksa arızî olarak başka bir şey misiniz?

Veya diğer bir alternatif olarak, gerçekten de özünüzde, bir protein molekülünün sıcak bir İlk Çağ çamuru içinde aşağı yukarı tesadüfî bir biçimde bir kordon oluşturmasıyla başlayan sürekli bir evrimin ürünleri arasındaki en gelişmiş türden misiniz?

Ve eğer bir kez mistik alternatifi kabul ederseniz, onu mutlak olarak kabul etmelisiniz ve yalnızca bir tanımdan ibaret bu ikinci yolun, değil sizin ne olduğunuzu, herhangi bir şeyi açıklayabileceğini de reddetmeyi göze almalısınız.

Bize verilen öğüt ne kadar da haklıdır! Gerçekten de "**Tanrı'nın suretinde" yaratıldıysak, gereken tek şey "kendimiz olmak"tır.** Fakat bu amaçla, kendimizi bulmak için yine dönüp kendimize bakarsak, kendimiz olduğunu sandığımız şeyin özdeki kendimiz değil, şimdiki hâlimiz olduğunu görürüz.

Kendinize baktığınızda ya da böyle yaptığınızı düşündüğünüzde, orada bakan biri ve onun gördüğü bir şey vardır ve bunlar aynı şey değildir. Çünkü eğer aynı olsalardı ve "bakma" ya da herhangi başka bir ilişki de olamayacaktı. Kendinize baktığınızda, gerçek "siz" aslında arızî olan "siz"e bakmaktadır. Diğer bir deyişle, bugünlerde "kişilik" olarak tanımlanan şeye bakıyorsunuz ve eğer "kişiliğinizi geliştirme"yi başardığınızda, aslinize şimdi olduğunuzdan daha yakın olacağınızı sanıyorsanız, sadece moda olan bir şey yapıyorsunuz demektir.

İNSAN İKİ DEĞİL, TEK KİŞİDİR

Halbuki siz iki değil, tek kişisiniz ve size ne olursa olsun yine aynı kişisiniz; bedeninizi ve zihninizi etkileyebilecek değişikliklere rağmen kendiniz olarak kalırsınız. Zihniniz bedeninizle birlikte, "zihinsel-fiziksel bütün"ünüz olarak adlandırılan şeyi oluştururlar. Bu karmaşık bütün, fiziksel veya maddî bakımdan iki dakika olsun aynı kalmaz, ama sizin özünüz, genç ya da yaşlı, şişman ya da zayıf, mutlu veya mutsuz, uyanık ya da uyuyor olmanızdan bağımsız olarak değişmeden kalır. Eğer bu böyle olmasaydı, varlığınızda bir devamlılık, bir bireysellik ve değişimi fark etme özelliğiniz olmazdı. Değişmez bir referans noktası ya da merkez olan bir "siz", bir de bunun bilincinde olduğu değişebilir şeyler vardır ve birincisi ikincisi ile özdeşleştirilemez.

KENDİMİZ OLMAK İÇİN DİKKATİMİZ İÇE DÖNMELİDİR

Öyleyse gerçekten ne olduğunuzu bilmek istiyorsanız, "kendisi olmak" kavramının ne anlama geldiğini bulmak için, dikkatinizi dışa değil, içe doğru vermelisiniz,

yani duyularınıza yönelen tüm nesnelere, bedeniniz, kafanız ve hislerinizden uzakta, varlığınızın ayırt edilemez merkezî noktasına doğru dönerek onu aramalısınız. İçe doğru yönelttiğimiz bu dikkat, doğal olarak, dışarıya doğru yönelttiğimiz tam karşı yönünde olacaktır; bizim dışı doğru yönelttiğimiz dikkat ise tam anlamıyla gözlem dediğimiz şeydir. Bugünlerde doğruya ait bilgilerimizi kesinleştirmenin tek yolunun gözlemin yoğunlaştırılması ve uzmanlaşması olduğu öğretiliyor bize. Yani çoğumuz için içe doğru yöneltilen bir dikkat, bilinçli olarak hiç denemeye kalkmadığımız, hatta üzerinde bile düşünmediğimiz bir şeydir. Duyularımızın başka işlevi olmadığına göre gözlemlemeden yaşayamayacağımız doğrudur. Buna karşın, eğer söylenenler doğru olsaydı, gerçekliğe herhangi bir yaklaşım, sadece gözleme dayalı olduğu sürece, üzerine tüm diğer doğruların

kurulduğu en önemli doğruyu, yani kim olduğumuza dair doğruyu dışlamış olacaktı.

Gerçekliğe böylesi bir yaklaşım, bu içe doğru yönelen dikkat veya "yoğunlaşma", tüm çağların ve insanların ermiş veya bilge kişileri tarafından izlenen tefekkür yolu değil midir? Amacı ayrı olarak algılanmadığı için, bu yolun haritasını kolaylıkla çıkarmak mümkün değildir.

Sizin yapabileceğiniz hiçbir şey sizin ne olduğunuzu ve ne olmadığınızı değiştiremez. Görüldüğü gibi gerçek varlığınız, şimdiki siz değişip yıpransa da aynı kalır. Öyleyse onun yıprandığını varsaymak için hiçbir neden yoktur.

FARKLI GÖRÜNÜŞLERİN ARDINDA ÖZDEKİ BİRLİK VARDIR

Bir nokta daha var.
Eğer özünüz (aslı varoluşunuz) arıziliğiniz henüz orta-

da yokken mevcutsa, aynı şey komşunuz için de geçerlidir. Bu, onun ve sizin özde tek, ama sadece şimdilik iki farklı varlık olduğunuz anlamına gelir. Durumu böyle algılayabilseydiniz, onu "kendiniz gibi" severdiniz; ama bunu görme imkânınız kendinizin ne olduğunu farketme derecenize bağlıdır. Bu farkında oluş, sizin, dünyevî arıziliğinizin sürekli değişen çeşitliliğini aşmayı ve tüm yüreğiniz, kafanız ve gücünüzle kendinizin, komşunuzun ve tüm varlıkların merkezî ve asıl hakikatı olan o değişmez Birliği arama eylemini kapsar ve siz onu sadece bulabileceği yerde bulmayı ümit edebilirsiniz ki burası da "içiniz"dir.

*(İLERLEMeye FARKLI BİR
BAKIŞ, Lord
Northbourne,
İnsan Yayınları - İst.
1989 - adlı kitaptan
özetlenmiştir.)*

KRİSTALLERİN GİZLİ GÜCÜ Baştarafı S. 27'de

İlanetlenmiş kabul edilen bu bölgeler arasında yer alıyordu.

Bu söz konusu olan tez, jeolojik ve matematik bakımdan itibar görmeye birlikte resmî bilimin taraftarlarını rahatsız etti. Böylece bunu spekülâtif kurgunun orijinal bir fikri olarak değerlendirmeyi tercih ettiler. Tabii ki bu, dünyamızın merkezinde neler olup bittiğini öğrenmek için her yöntemi denemeye kararlı olan Rusları engellemedi. Onların dünyaya maddesini derinliklere doğru delme alanında tüm rekorları ellerinde tuttukları unutulmamalıdır.

Rus olduğu kadar Amerikalı askerî

çevreler de gezegenin bu ünlü stratejik noktalarına ilgi duyuyorlardı. Bu noktaları gerek jeolojik, gerek iklimsel, gerek kitlelerin belli etmeden psikolojik olarak yönlendirilmeleri bakımından çeşitli oyunlar çevirmek maksadıyla kullanabileceklerini düşünüyorlardı. Bu belki de imajinasyonu olumsuz yönde çalıştıran bazı bilim adamlarının bir rüyasından ibaretti. Eğer bu gerçek idiyse, o zaman şu küçük dünyamızın kaderini yöneten on iki yüzeyle kristalin özellikle bugünlerde epeyce kararmış olması gerektiğine inanabiliriz.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Sevginin Ayrımsızlaşması

Fulya DEMİREL

DÜNYAMIZ, üzerinde yaşayan milyarlarca varlığı ile birlikte, bu devrenin sahibi olan Görüp-Gözetici Yüce Plânların, İdareci Sistemlerin denetimi altında yeni bir çağa girmeye hazırlanıyor.

Yeni Çağ'a geçerken hepimiz, çeşitli seviyelerde bu değişimi meydana getirecek basınçlar ve dejenerasyon alanları ile karşı karşıya bulunmaktayız.

Bizi stres altında bırakan, teşevvüşlerimizin artmasına sebep olan bu değişim operasyonu, ipek böceğinin kozadan çıkma zamanının gelmiş olmasından kaynaklanmaktadır. İpek böceği kısa bir süre sonra rengârenk kanatlarını açmış, büyük bir doğallıkla uçuşmaya başlayan bir kelebeğe dönüşecektir.

Öyleyse Yeni Çağ'a geçişte sevgi kavramının ve özellikle ayrımsız sevginin

tam mânâsı ile anlaşılması bizim için büyük önem taşımaktadır.

Sevgi evrende mevcut olan büyük bir güçtür ve bu güç hiçbir şeyle sınırlı değildir. Sevgi, tanrısal bir ışınım gibi bütün kozmosu içten ve dıştan sarmış durumdadır. Bu bağlılık bizi bütün varlıkların bir ve tek olduğu kavramına götürmektedir. Sevginin gerçek kaynağı "Birlik Şuur Alanı"dır.

Birlik Şuur Alanı'na göre her şey bir tek şeydir. Bizler zaman ve mekânla sınırlı olduğumuz için Birliği çokluk hâlinde ve göreceli bir şekilde algılıyoruz.

Bu algılamalarımız bağlı olduğumuz boyutun ve o şuur seviyesinin icabına uygun bir şekilde gelişmekte ve değişmektedir. Küresellik içinde merkeze doğru yönelişimizin bir gereği olarak da bu oluşum kaçınılmazdır.

Birlik Şuur Alanı, Ruh-sal Merkezlerin cezbedici gücüdür, sevgi enerjisidir. Bu ilâhî cezbeyle kapılan varlıklar, Birlik Şuur Alanı'na dahil olurlar. Bu cezbedici kozmik güç, Evrensel Çekim Yasası'nın insanlardaki tezahürüdür.

Sevgiye Karşı Gösterilen Dirençler : Kabuklarımız

Sevgi enerjisinin bizim bünyemizden doğal bir şekilde akmasına ve diğer insanlara yayılmasına engel olan en önemli neden, çeşitli direnç mekanizmalarının devreye girmesidir. Bu direnç mekanizmalarına "kabuklar" adını veriyoruz. Kabuklara, her seviyeden çeşitli derecelerdeki bağımlılıklarımız, tutsaklıklarımız da diyebiliriz. Bağımlılıklar ve tutsaklıklar sevginin ortaya çıkmasına engel olurlar.

Gerçek sevginin ortaya çıkabilmesi için samimiyet, dürüstlük ve doğallığın o varlıkta belli bir potansiyelin üzerinde belirmiş olması gerekir. Bu özelliklerin belirebilmesi için kendi üzerimizde bir iç çalışma ve denetim uygulamamız gerekir.

Bizler aslında dünyada duygulara hâkim olma ya da kabuklardan kurtulma eğitimi yapıyoruz. Bu ise dogmatizmden, şekilcilikten ve kalıplardan uzaklaşmaya çalışmaktır. Değişim ve değişime bireysel katkı ancak bu şekilde

de gerçekleşebilir. Ruhsal sevgiyi hissedebilmek, ayrındı dünyasından kurtulmak, berrak bir şuura, dingin bir iç yapıya ve kalp huzuruna ulaşmak istiyorsak, kendi kişisel değişimimize katkıda bulunmalıyız.

Korku, kıskançlık, öfke, kin, endişe, üzüntü gibi duygular hâllerimiz sevgi enerjisini almamıza engel olur. Sevgisizliğimiz, insanları ve koşulları suçlasak da (oysa doğru insan olmak, doğru insanı bulmaktan daha önemlidir) beynimizin içindeki kalıplardan ve dogmatik anlayışlardan ileri gelir. Dış dünya, arzu ve beklentilerimizle çatıştığında duygusal bir kontrole gitmezsek Bütün'e şuurlu olarak katılamayız.

Fakat bizler genelde başımıza gelen olayları, statümüzü tehdit eder nitelikte algıladığımız için, insanları sevmeyoruz. Sevmek ve sevilmek, Bütün'e ulaşmak, Birlik Alanı'na girmek istiyorsak statükocu olmamalı, üstün olma hevesinden vazgeçmeli ve her türlü bağımlılıktan kurtulmalıyız. Hatta sevgimiz bile bir bağımlılık oluşturmamalıdır. Sevgi, esen rüzgâr, uçan kuş, doğan güneş gibi beklentisi olmayan, ayırım yapmayan doğal bir akış olmalıdır. Sevgiyi yaşamak için kendimizin ve başkalarının kabuklarla kaplı bir beden değil, ruh varlığı olduğumuzu idrak etmeye çalışmamız gerekir.

Yaşam içerisinde duygusal olarak rahatsız olduğumuz her olay aslında kabuk-

larımızdan kurtulmamız içindir. Kabuklu insan sevmeyiz, çünkü verme, fedakârlık yapma esnekliğini gösteremez ve başkalarına uyum sağlayıp ortak sevgi alanları kuramaz.

Çevremizdeki herkes ve her olay insan için birer öğretilerdir ve bizleri küçük benlerimizden kurtarıp, Bütün Ben'e ya da Bütün'e ulaştırmayı amaçlamaktadır. Günlük yaşamda meydana gelen anî terslikler ve oluşan gerilim alanları bize esneklik kazandırmak içindir.

Duygular, heyecanlar, duygusal hazlar çok hoş da olsalar, mutluluk için onlara bağımlıysak, haz faktörü devrede olmadığı zaman elimizdeki işi bitirmekten, o işiyle ilişki kurmaktan acizsek, bizi asla mutlu edemezler.

Duyguların peşinde koşarken bazen engellenir, bazen de amaca ulaşırız ama şimdinin ve bu anın akışına uyum sağlamış olur muyuz? Çünkü bizler, tıpkı bir televizyon ekranında olduğu gibi öz şuurumuzda olup bitenleri bir ekranda seyreden seyircilerden ibaretiz. Bu nedenle de ben ve o ayırımı hiç yapmazsa yani identifikasyon ve eşkoşma had safhaya varırsa sevebilmek bizden gidecek uzaklaşır.

Eğer kendi üzerimizde çalışma yapmayı arzu ediyorsak, sarsıcı bir olay karşısında kendimize şu soruları sorabiliriz:

Şu anda hangi belirli duyguyu daha çok hissediyorum: Endişeli, kızgın, rahat-

sız, sıkıntılı, yalnız, çekingen, sinirli, engellenmiş, üzgün, bıkkın, kafası karışık, düş kırıklığına uğramış, kederli, korkmuş, huzursuz, öfkeli, kıskanç, suçlu, gergin, utanmış, vs.

Hâlimizi iyi saptamak için çeşitli şekillerde sorulara devam edebiliriz:

Egom şu anda hangi maskeleri kullanıyor?

Kendi tepkimi değiştirmek işiyle uğraşmak yerine dış dünyada kimleri suçluyorum?

Kendimle ilgili neyi reddediyorum?

Bu alınganlıklarımı nereye kadar sürdürebileceğim?

Kendimi sürekli olarak diğer insanlardan ayrı ve üstün mü hissediyorum? Bu soruları dilediğimiz kadar arttırabiliriz. İçinde bulunduğumuz hâli teşhis ettikten sonra da yeni bir olayda tekrarlama kararı alıp, başka seferlerde kendimizi denetleyip denetlemediğimizi kontrol edebiliriz. Yalnız kendimize duyduğumuz saygı ve güven duygularını yitirmemek ve özgüvenliliği koruyabilmek içsel çalışmalarda sanıldığından daha büyük bir önem taşır.

Saf Sevgi ya da Varlık Sevgisi Nedir?

Saf sevgi, yalınlığı ve sadeliği nedeniyle her türlü alış veriş duygusundan soyutlanmış sevgidir. Gücünü somut değil soyut verilerden

alır. Yani önce astralde başlar, sonra fiziğe yansır. Varlığı özde sevebilmek, fizik plândan değil astral plândan başlar. Böyle bir sevgide sadece özün sevgisi yani varlık sevgisi vardır. Diğer bütün düşük seviyeli, duygusal, karmaşık ve bulandırılmış sevgi türlerinden süzülerek ortaya çıktığı için insanı sadece insan olarak ele almayı gerektirir. Yani derin bir hoşgörü ve anlayışı da kapsar. Anlayışlı olmadan karşımızdaki insanı, varlık olarak olduğu gibi kabul etmek zorlaşır.

Bu tür bir sevgide bir başka varlık sadece hayatın şimdiliğinin yani şu anın bir parçası olduğu için, beden ve düşünce farkı olsa da özdeki birlik ve eşitlik için sevilir ki, bu sevgide Bütünsel Varlığa katılım vardır.

Ruhsal sevgi, varlığın bireysellik sınırlarını aşması ile gerçekleşir. Çünkü ferdilik,

benlik ve bireysellik oldukça sevgi yoktur.

"Olan en kutsal olandır. Hiçbir yanılsama olmadığı zaman olan Tanrı'dır." "Siz yokken sevgi vardır, siz varken sevgi yoktur." (Meister Eckhart)

Bütün bu çalışmaların asıl amacı, insanlara kendi hatalarını bulma şansını tanımak ve yaşamdaki doğal olaylar zincirinin nerelerinde değişiklik yapmak isteyebileceklerini onlara hatırlatmak amaçlıdır. Çünkü sevgi ve huzur, yalnızca olmak ve olanı büyük bir doğallıkla kabullenmekten kaynaklanır. Yalnızca olmaktan tatmin olmadığımız sürece yaptığımız hiçbir şeyi yeterli bulmayız.

Eşsiz resimler yapmak, dev binalar dikmek ya da büyük romanlar yazmak güzel olabilir ama kendimizin efendisi olmak, bütünselliğe daha büyük katkı olur ve bütüne

ayak uydurmak suretiyle ya-
tağında akan minik bir dere-
nin kaynağına ulaşması gibi
Büyük Denizle uyumlu olu-
ruz.

Bu düşünce sistemi, dünyada başkaları diye bir şey olmadığını idrak etmemize yardımcı olur. Sonuçta hepimiz aynı duyguları, aynı kabukları, aynı sevgi ve birlik ihtiyacını paylaşan varlıklarız.

Özdeki ve varoluştaki eşitliğimiz nedeniyle içimizdeki bu gizli ışık, kişiyi ayrı ve yalnız kılan kabuğumuzun çeşitli çeperleri tarafından bastırılmış olabilir. Ama kendimiz dahil herkesi uyanma yolunda yürüten, aynı yolun yolcuları olarak görmeliyiz. Çünkü gerçek sevgi ve sevginin ayrımsızlaşması, kişisel sınırların ortadan kalkmaya başladığı noktada ortaya çıkar.

YAĞMURUN VE DEPREMİN GETİRDİĞİ Baştarafı S.38'de

nu geliştirmek için de olma-
yan bir fenomen yaratmışız-
dır: Benlik.

Ortak Alanlar Bir'e Gidiyor

İşte bütün hayat olayları varlık sebebimiz olan Bütünsel Varlığa uyumlanmamızı sağlamak üzere çalışırlar. Çok yanlış olarak esnekliği, dişimizi sıkamak, gerilimlere dayanmak olarak anlamamak gerekir. Sabır, sebat gibi hususlar dayanıklılık gücümüzü artırmak için değil, gerilimsiz esnekliğe engel olan kabuklarımızı fark

etmek için gereklidir. Çünkü olaylar bizde gerilim alanları yarattığı sürece, bu gerilim alanları bizde esnek olmayan tarafları gösteriyor demektir. Gerilim, esneyememek demektir.

İnsanlık, dikey ve yatay, çok çeşitli etkiler altında, özel olarak yaratılmış alanlar içinde tutuluyor. Yani Yukarısı, hepimizi değişik ve çeşitli olarak içine alan ortak alanlar teşekkül ettiriyor ve bu süreç gitgide hızlanan bir tarzda devam ediyor.

Çünkü amaç insanlığı tek bir ortak alan içinde hareket etmeye esnetebilmek,

uyum yeteneğini artırmaktır. Çünkü Birliğin, Bir Olan'ın yeryüzüne inmesine çok yaklaştığımız şu anlarda Bir Olan'la uyum yapmak yirminci yüzyılın sonunda bütün insanlığın mukadderi olmuştur.

Bütün hayat olaylarını böyle bir açı altında gözlemlemek gücünü her bulduğumuzda hayatın karmaşık ve anlaşılmaz görünen yapısının, bütün olaylarıyla birlikte bütünsel bir anlamı içerdiği ni göreceğiz.

İnsanlığın böyle bir perspektiften başka hiçbir şeye ihtiyacı yoktur.

'Sadıklar Plânı'ndan Ruhsal Tebliğler

GERÇEK SEVGİ: İNSANLARA BİLEREK HİZMET ETMEK

CELSE : 111

17.11.1967

KADEME:3

"...Hayat sizler için iki ana esası ihtiva eder: Birincisi itimat, ikincisi sevgidir. Bunların yokluğu, korku, kötülük ve her türlü menfilik ve geriliktir. İtimadı, nefsinizden başlayarak, en üstün bildiğiniz kudrete kadar, her şeyde aynı derecede muktedir olmak şeklinde anlayacaksınız. Sevginizle, her şeyde büyük bir muhabbeti, kaynaşmayı, hakikî sempatisasyonu sağlayacaksınız. Zümrelerin birbirlerinden korkusu, güvensizlik ve sevgisizlikten hasıl olur. Birbirlerinin hâl ve harekâtından emin olan zümreler, birbirlerine karşı sevgi içerisindedirler. Sevemeyişinizin sebebi güvensizliktir. Güvensizlik duymanızın sebebi, bilgisizliğiniz ve nefsinizdir. Nefsinizi ve bilgisizliğinizi anlayınız, şuurlandırınız ve güveniniz. Sizden itikat ve iman istenmiyor. Siz, bilginiz ve faaliyetinizle güven doğuracak, güvendirerek ve güveneceksiniz. Devrinizin icabı budur.

Sizler için en büyük rehber, makul vicdanınızdır. Bunu duyunuz, bunun anlamını kavrayınız ve doğru olunuz. Hayatınızın yükü, burada almış olduğunuz yükün yanında pek küçük kalır. Buradaki yükünüz bir hazinedir. Öyle bir hazine ki, her safhası ayrı bir anahtarla açılan, iç içe çekmecelerden ibaret. Her çekmecenin üstü, envai türlü kıymetli taşlarla bezenmiş. Çekmeceler açıldıkça, taşların adedi azalır, fakat cesameti büyür. Devrenin sonunda, sadece bir tek taş, bir tek cevher kalır.

Zaman izafidir. Devrenin sonunda hasıl olan atmosferi şimdiden teneffüs edenler bulunuyor. Nasıl ki, o teneffüsü o gün de yapamayacak olanlar bulunduğu gibi.

Böylece, insan kurtarın. İnsan kurtarın ki, kurtulma şansınız yüksek olsun. Sözüünüzde, işinizde ve niyetinizde çok dürüst ve apaçık olunuz. Güveniniz, güvenciniz bilgiye; seviniz, sevginiz insana olsun, hayra olsun, müspete olsun. Sevginin en asil ve en müspet ifadesi, bilerek insanlara hizmet etmektir. Fedakârlık bunun mayasıdır. Tolerans, bunun tadı tuzudur..."

(Sadıklar Plânı "Ruhsal Tebliğler", Ruh ve Madde Yayınları, Sayfa: 501-502)

S Ö Z L Ü K

Ati	: Gelecek.	Külliyen	: Toptan, genel.
Azım	: Büyük, önemli.	İçtimaî	: Toplumsal.
Cehil	: Bilgisizlik.	İnhiraf	: Bozulma, sapma, dönme.
Cesamet	: Büyüklük.	Takaddüm	: İlerde bulunma.
Devre-i kebir	: Büyük devre.	Tebellür	: Belirme.

Ölüme Yakın Deneyimler

Selman Geçeksever

(Geçen Sayıdan Devam)

A RAŞTIRMACILAR:

60'lı yıllara kadar konuyla ilgili etkinlik olarak (yukarıda örneklerini verdiğimiz) bireysel deneyimlerin aktarılmasını görüyoruz. Fakat 1960'dan itibaren birbirinden ayrı iki bilim adamının BDD'lerin analiz edilmesi yönünde çalıştıklarını görüyoruz.

Dr. Robert CROOKAL:

Aberdeen Üniversitesi'nde görev yapmış bulunan Dr. Robert Crookal, BDD raporları üzerinde yaptığı incelemelerden özellikle şu ortak yanları çıkarmıştır:

• Olayı yaşayan şahıs, bedeninin, kafa kısmından çıktığını hissediyordu.

• Vücuttan ayrılış sırasında bir karar oluyordu (şuur bulanıklığı).

• Fizik bedenden ayrılan "ince beden" onun üzerinde ve havada asılı olarak durabiliyordu.

• BDD sona ermeden astral beden, fizik beden üzerinde bir süre duruyordu.

• Fizik bedenle yeniden

birleşmeden az önce de bir karar olmaktadır.

• Astral beden fizik bedene aniden girerse, fizik beden için şoka neden olmaktadır (Baş ağrısı, vs).

Ayrıca, Crookal'ın gözlemine göre, deneyimleri iki ana grupta toplamak mümkündür: Uykuya dalarken ve anestezi, şok ya da ipnoz sırasında projeksiyon... Kendiliğinden BDD'lerde fenomen daha açık seçik ve net gerçekleşmektedir. Bu olaylarda tesadüf olasılığını merak eden Hornell Hart, yaptığı çalışma sonunda ancak milyonda bir şans olasılığının bulunduğu belirtmiştir. Crookal'ın bu çalışmalarından sonra da, varlığını sürdüren bir "ultra fizik beden"i bulunmaktadır.

Prof. Charles TART: ABD'de deneysel psikolog olarak çalışmakta olan Tart, BDD'lerle ilgili etütlerine, rüya laboratuvarında beyin dalgalarının ölçülmesini ve hızlı göz hareketlerini (REM) de

Prof. Charles TART

KKTC Melâzîk Araştırmalar Derneği
Namık Kemal Meydanı, Naim Efendi Yolu, No:2 Magosa / KKTC

dahil etmiştir. Bu nedenle Tart'ın çalışmaları BDD konusunda ilk "deneysel etütler" olarak kabul edilir. İlk denemelerini Virginia Üniversitesi'nde yapmıştır. Bu denemelerde süjesi Robert Monroe'dan, deney odasından BDD hâlinde çıkmaya çalışmasını istemişti. Bu sırada süje fizik bedeniyle EEG ve öteki cihazlara bağlı bulunuyordu. Dolayısıyla BDD hâlindeki bir süjenin beyinsel etkinliklerinin grafiği de saptanabiliyordu. Tart, başka süjelerle de benzer denemeler yapmıştır:

Tart'ın ikinci yetenekli süjesi raporda Bayan Z. olarak geçer. Yine Davis'de başlanan çalışmaların ikinci gününde olumlu sonuçlar gelmişti. Tart, bu bayanla yaptığı BDD çalışmasında, ayağa kalkınca dahi göremediği bir raşa rakamlar bıraktı. Bu rakamlar dördüncü gecede yapılan çalışmada BDD hâlindeyken Bayan Z. tarafından okundu. Söz konusu rakamlar ancak insanın yaptığı yerden yükselmesi hâlinde görülebilecek bir yerde bulunuyordu.

Dr. Karlis OSIS: 1976'da medyum Ingo SWANN ile çalışmıştır. O zamanlar Amerikan Ruhsal Araştırmalar Derneği başkanı olan Osis konuya önemli katkıları olmuş bir araştırmacıdır. I. Swann aynı zamanda bir durugörü medyumudur. Kendisinin BDD'lerine bir örnek olarak şunu aktarabiliriz:

Swann'ın BDD deneyimi kuşkusuz DDI' den daha öte bir durum arz ediyordu. Bir defasında kendisini, kapısı kilitlenip mühürlenmiş bir odaya projekte etmek zorunda kalmıştı. Bu teste göremediğini, çünkü odanın son derece karanlık olduğunu ifade etmiştir. Teste katılan asistanlardan biri (Janet Mitchell) gidip de söz konusu odaya baktığında, ampulün yanmış olduğunu görmüştür.

Ayrıca ABD, North Carolina, Durham'daki Duke Üniversitesi'ne bağlı ruhsal araştırma kurumunda da BDD tecrübeleri gerçekleştirilmiştir.

Durham'daki Ruhsal Araştırma Kurumu'nda, Duke Üniversitesi'nden bir öğrenci ile değişik tipte araştırmalar yapıldı. Bu öğrenci Stuart "Blue" Harary idi. Harary önce adı geçen kurumun binasından BDD hâlinde ayrılarak başka bir binada bir posterin üzerine yerleştirilmiş şeyin ne olduğunu anlamayı denedi. Başarılı olmuştu ama "görme" yeteneği çok geçmeden kayboldu. İkinci denemede yine BDD hâlinde başka bir odaya geçecek ve orada bulunacak şahısların durumlarını bildirecekti. Buna karşılık da, söz konusu şa-

Ingo SWANN

hıslar süjenin odaya ne zaman geldiğini hissetmeye çalışacaklardı. Yine ilk denemede her iki taraf da başarılıydı, fakat görme yeteneği sonradan kayboldu. Titiz bir kontrol altında olan laboratuvar testlerinde bu sefer süjenin gidip göreceği hedef olarak kedi yavruları kullanıldı. Deneme sırasında yumuşak bir zemin üzerinde oynayan kedi yavrusu, süje BDD hâlinde yanına geldiği zaman oyununu ve miyavlamasını bırakmıştı. S.Rogo'nun söz konusu kuruluştaki bulunduğu sırada yapılan bir denemede ise yılan kullanılmıştı. Bu hayvan yukarıda adı geçen süje BDD hâlinde iken (yılanın bulunduğu kafesin belirli bir yanına yaklaştığı zaman) o tarafa doğru hamle vaziyetine geçiyordu.

Eski Fransız araştırmacılar BDD fenomenine, "seyahat eden durugörü" olarak Türkçeleştirebileceğimiz bir ad vermişlerdir. Manyetizma celseleri içinde süjelerine BDD yaptırmışlardır. Onları bir yerlere gönderip, gördüklerini anlatmalarını istemiştir. Bu gidip gelenlerin "akışkan bir duble" olması gerektiğini düşünmüştür. "Akışkan duble" konusunda ilk araştırmaları yapanlar H. Durville ve Albert De Rochas'dır.

Durville'in denemeleri; bu "akışkan duble" kavramına daha açık seçik bir görünüm getirmesi bakımından daha önemli bulunmuştur. Durville, dubleyi bedenden tamamen ayırarak, onu bir durugörü medyomu ya da bir âletle saptama yoluna gitmiştir. Bu amaçla bir

dizi dublenin vücuttan çıkarılması denemesi yapmış ve durugörürlerin izlenimlerini kaydetmiştir. Bu durugörür izlenimleri açık seçik tanımları içeriyordu. Bu tanımların hepsinde; dublenin fizik bedene baştan veya karından iki katlı kordon gibi bir şeyle bağlı olduğunu belirtiyorlardı. Bu kordon aynı zamanda parlak ve nabız atar gibi görünüyordu. Yetenekli medyomlardan alınan bu gözlemler, sıradan kimselerin kendiliğinden olan BDD'deki gözlemlerine uyuyordu.

Durville, denemelerinde dublele-

re çeşitli hareketler yaptırmış ve medyomlardan da bu hareketlerin teyidini almıştır. Daha da ilginç, araştırmacı bu dublelere bazı eşyalara dokunmalarını ve hareket ettirmelerini söylemiş ve sonuçta gerçekten de; örneğin, sandalye çekilmiş, masa tıkrıdamış ve hafif eşyalar havalanmıştır.

Durville'nin tüm bu ve benzeri araştırmaları 1890'da yayımlanan "Le Fantoma des Vivants" isimli eserinde toplanmıştır.

(Devam Edecek)

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti

Metapsişik Araştırmalar Derneği Kuruldu

Fotoğrafta KKTC Metapsişik Derneği kurucu üyelerini görüyorsunuz. (Soldan sağa)

Ayşe Mohul (Veznedar), Hasan Yalkın Boyacıoğlu (İkinci Başkan),

Osman Mear (Sekreter), Muharrem Gök (Başkan).

KIBRISLI kardeşlerimiz ruhçu bilgiyi alabilecekleri yeni bir merkeze kavuştu. İzmir ve Ankara'da kurulan derneklere sonra, yeni dönemin yoğun varlık bilgisini insanlara dağıtmak üzere vazife üstlenen derneğin adı, KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği (MAD).

Bu bilgi merkezini kuran üyeler şunlar: 1- Muharrem GÖK, 2- Hasan Yalkın BOYACIOĞLU, 3- Osman MEAR, 4- Ayşe MOHUL, 5- Ali DİNSEV, 6- Şener ELCİL. Kendilerine bu yoğun dönemde başarılar dileriz. KKTC'de ruhçu bilgiyle tanışmak ve bilgi paylaşımında bulunmak isteyenler için, derneğin adresini veriyoruz:

KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği

Namık Kemal Meydanı, Naim Efendi Yolu, No:2 Magosa / KKTC

KİTAPLAR ARASINDA

ÖTE ÂLEME YOLCULUK

Kitabın Adı/Özgün Adı
Chan

ÖTE ÂLEME YOLCULUK
JOURNEY BEYOND

Yazarı ve Türkçesi
Ivy NORTHAGE

Selman GERÇEKSEVER

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
56 SAYFA, 1991 Fiyatı: 10.000TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

İngiltere'nin yetiştirdiği en iyi medyomlardan biri olan Ivy Northage, Chan adlı rehber varlıktan çok anlamlı tebliğler almıştı. Bu kitapta yer alan tebliğlerin ana konusunu, öte âleme geçişin nasıl olduğu, bu astral âlemin çeşitli kademeleri, varlıkların etkinlikleri ve geçirdikleri şuur hâleri oluşturmaktadır.

Bedenini henüz terk etmiş, yani spatyoma yeni geçmiş olan varlık, şaşkınlık içindeyken kendisini fizik bedeninden ibaret sanır. Ancak ufak bir değişikliği fark eder etmez, ne olup bittiği hakkında daha çok bilgi almayı istemeye başlayacaktır. Bu şekilde kendisini bekleyen yardıma doğru ilk adımını atmış olur.

Varlığın, buraya, anavatanına tekrar dönmenin sevinciyle artık görüş açısı

değişmiştir. İyisiyle, kötüsüyle, tüm anıları film şeridi gibi zihninden geçer. Fizik bedeniyle geçirdiği her şey çok canlı olarak âdeta yeniden yaşanır.

Yıllar önce içinden geçtiği deneyimlerin anılarının üzerine yavaş yavaş sünger çekerek, "ruhsal bütünlüşme" sürecine girer. Bu bütünlüşmeyi tam olarak yapabilmesi için son enkarnasyonunun fiziksel anılarını unutmuş olması gerekir.

Bu bütünlüşme, fiziksel baskı ve çekimden gerçek ruhsal kurtuluşa uzanıştır. Gerçek uyum bu ruhsal bütünlüktür. Varlık, onun üzerine geldiğini, içinden geçerek aktığını hissederek. Onun bir parçası olur.

Her okuyucu, Chan'ın bu tebliğlerinde ruhsal gerçeklerle ve ölüm ötesiyle ilgili birçok şeyi bulacaktır.